

ECONOMIA ROMÂNIEI SOCIALISTE — O ECONOMIE DINAMICĂ, ÎN PLIN PROCES DE MODERNIZARE

Stabilind obiectivele de bază și liniile directoare ale dezvoltării economiei naționale în perioada

1971—1980, Directivele Congresului al X-lea al P.C.R. pun în evidență consecvența cu care Partidul Comunist Român militează pentru continuarea neabătută în ritm înalt, a procesului de edificare a unei economii moderne, bazată pe o industrie puternică și o agricultură înaintată, pe folosirea cuceririlor revoluției tehnico-stiințifice contemporane și valorificarea superioară a resurselor țării, pe utilizarea intensivă a întregului potențial de producție, pe o înaltă productivitate a muncii sociale în vederea asigurării condițiilor necesare satisfacerii într-o măsură și mai mare a cerințelor vieții materiale și spirituale ale tuturor membrilor societății.

Referindu-se la jaloarele activității economice, la programul stabilit de partid în perioada care urmează, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la tribuna celui de al X-lea Congres sublinia: „Sarcinile și obiectivele fundamentale ale dezvoltării industriei și agriculturii, a întregii economii românești în perioada următoare, orientările principale ale politicii economice a partidului izvoară din cerințele noi etape de dezvoltare a societății, răspund intereselor vitale ale poporului nostru, cauzei progresului și înfloririi patriei socialiste.”

Conf. dr. P. VAGU
Asist. univ. N. GEORGESCU

(Continuare în pag. a V-a)

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II, Nr. 6559

6 PAGINI — 30 BANI

SÎMBĂȚĂ 20 Iunie 1970

Incheierea vizitei președintelui NICOLAE CEAUȘESCU în Franța

SOSIREA ÎN CAPITALĂ

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, împreună cu soția, Elena Ceaușescu, s-au înnoțat vineri seara în Capitală, după vizita oficială făcută în Franța, la invitația președintelui Republicii Franceze, Georges Pompidou.

Președintele Consiliului de Stat a fost însoțit de tovarășii Ilie Verdet, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, Ioan Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, Gheorghe Cioară, prim-vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, de consilieri și experți.

La ora 19, avionul prezidențial a aterizat pe aeroportul Băneasa. Pentru a-l saluta pe președintele Consiliului de Stat, la aeroport au venit tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraș, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Florin Dănilache, Constantin Drăgan, Janos Fazekas, Petre Lupu, Manca Mănescu, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vilcu, Ștefan Voitec, Miron Constantinescu, Mihai Dalea, Ion Iliescu, Ion Ioniță, Vasile Pătilinet, Ion Stănescu, precum și soții conducătorilor de partid și de stat, vicepreședinții ai Marii Adunări Naționale, ai Consiliului de Miniștri, membri ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători de instituții centrale și organizații obștești.

Au fost prezenți Bernard Dejean de la Batie, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Franței la București, membri ai ambasadei franceze, șefi ai misiunilor diplomatice acreditați în România și alți membri ai corpului diplomatic.

Mii și mii de bucureșteni veniți la aeroport, au făcut șefului statului o entuziastă manifestare de dragoste, stimă și înaltă prețuire.

Avionul prezidențial a oprit în fața salonului oficial. Din mulțime răsună puternice aclamații. Se scandează îndelung „Ceaușescu—P.C.R.”.

„Ceaușescu—P.C.R.”. Conducătorii de partid și de stat veniți în întâmpinare se apropie de scara avionului și salută cu multă căldură pe tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Pionieri români și copii ai membrilor ambasadei franceze oferă președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, și soției sale, Elena Ceaușescu, buchete de flori.

În atmosfera de puternic entuziasm, în ovațiile și uralele ce nu conținesc, tovarășul Nicolae Ceaușescu se îndreaptă spre mii de cetățeni ai Capitalei veniți să-l întâmpine, răspund aclamațiilor, strînge prieteneste minile multora dintre ei. În tot acest timp, răsună necontenit aplauzele, ovațiile multimei. Cetățenii Capitalei își exprimă astfel satisfacția pentru rezultatele fructuoase ale vizitei făcute în Franța de șeful statului român, pentru contribuția pe care tovarășul Ceaușescu o aduce personal la dezvoltarea prieteniei și colaborării dintre poporul nostru și toate popoarele lumii, la instaurarea unui climat de pace și înțelegere internațională.

(Agerpres)

Zile de covârșitoare importanță pentru relațiile româno-franceze

S-au încheiat cinci zile de cînd pe marele aeroport parizian Orly, avionul purtînd însemnele patriei noastre aducea pe pămîntul Franței, ca invitat oficial al șefului statului francez, pe președintele Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu. S-au împlinit cinci zile de cînd un gingas elicopter, „Alouette”, transporta de la Orly în inima Parisu-

La aeroportul Băneasa, mii și mii de bucureșteni au făcut tovarășului Nicolae Ceaușescu o entuziastă manifestare de dragoste, stimă și înaltă prețuire.

DECLARAȚIA ROMÂNŌ — FRANCEZĂ

lui, aterizînd pe Esplanades des Invalides, pe șeful statului român, de cînd în fața celebrului hotel „Des Invalides”, într-un superb cortegiu, un cortegiu cum Parisul nu a mai cunoscut pînă atunci, oaspetele român se îndreaptă spre palatul Elysee, reședința președinților Franței.

Aceste zile au semnificația

(Continuare în pag. a II-a)

La invitația președintelui Republicii Franceze, Georges Pompidou, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, împreună cu soția, Elena Ceaușescu, a făcut o vizită oficială în Franța, între 15 și 19 iunie 1970.

În cursul șederii în Franța, președintele Nicolae Ceaușescu și persoanele oficiale care l-au însoțit au vizitat obiective industriale și agricole, monumente istorice și așezăminte social-culturale din Paris, Versailles, Toulouse, Nîmes, Lyon, regiunile văii Rhônului și Languedoc. Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România a avut, astfel, prilejul să ia contact cu realizările franceze în domeniile economice, sociale și culturale.

Înaltilor oaspeți români li s-a făcut pretutindeni o primire călduroasă, expresie a relațiilor de prietenie tradițională între România și Franța și a sentimentelor de prețuire și stimă reciprocă de care sînt animate cele două popoare.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și președintele Republicii Franceze au purtat convorbiri, la care, din partea română, au participat: Ilie Verdet, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Corneliu Mănescu, ministrul comerțului exterior, Ioan Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, Gheorghe Cioară, prim-vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, Constantin Filitan, ambasadorul Republicii Socialiste România în Franța.

Din partea franceză, au participat: Jacques Chaban-Delmas, primul ministru, Maurice Schumann, ministrul afacerilor externe, Valéry Giscard d'Estaing, ministrul economiei și finanțelor, François Ortoli, ministrul dezvoltării industriale și științifice, Jean de Linowski, secretar de stat al afacerilor externe, Pierre Pelen, ambasadorul Franței în Republica Socialistă România.

Convorbirile s-au desfășurat în atmosfera de prietenie caracteristică relațiilor dintre cele două țări. Ele s-au referit la dezvoltarea relațiilor româno-franceze, precum și la principalele probleme internaționale.

Trecînd în revistă stadiul relațiilor româno-franceze, președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Georges Pompidou s-au felicitat pentru progresele realizate în numeroase domenii.

Cei doi șefi de stat au constatat că dezvoltarea schimburilor comerciale româno-franceze, care se desfășoară pe o bază reciproc avantajoasă, continuă, potrivit unor indicii de

creștere ridicați, și se orientează spre o echilibru mai bun, fiind favorizate de către noul acord referitor la schimbul și cooperarea economică, încheiat la 9 ianuarie a.c. la București, pentru perioada 1970—1974.

Ei consideră că pentru România și Franța există largi posibilități de a progresa pe căile unei cooperări economice reciproc avantajoase. Au fost obținute deja rezultate substanțiale. Cooperarea româno-franceză, care s-a dezvoltat cu succes în domeniile industriei de automobile, ca și în cele ale electronicii și industriei chimice, ar trebui să-și lărgescă cîmpul de acțiune, îndeosebi prin punerea în aplicare de noi formule de cooperare.

Dintre înțelegerile convenite, părțile au apreciat ca exemplu de cooperare rodnică producerea în România a autoturismului „Dacia”, în colaborare cu uzinele „Renault”.

În cursul discuțiilor, părțile au convenit să extindă și să diversifice cooperarea în domeniul industriei de automobile. S-a realizat sau sînt în curs de realizare o serie de înțelegeri pentru lărgirea cooperării bilaterale în anumite sectoare, printre care industria mecanică, petrolieră, chimică, precum și în ceea ce privește dezvoltarea cooperării pe terțe piețe.

Cooperarea poate să se dezvolte și pe planul tehnicii agricole, al cercetării și al aplicării energiei nucleare în scopuri pacifice. Cele două guverne încurajează, în acest sens, relațiile stabilite între organisme și întreprinderile din cele două țări. Lucrările comisiei mixte guvernamentale de cooperare economică, tehnică și științifică, instituită prin acordul româno-francez din 20 ianuarie 1969, ilustrează în mod limpede hotărîrea autorităților celor două țări de a intensifica cooperarea între România și Franța.

Cei doi șefi de stat au apreciat că schimburile științifice și culturale au cunoscut, de asemenea, în ultimii ani, o sensibilă dezvoltare.

Luînd în considerare legăturile spirituale, cu rădăcini adînci în istorie, afinitățile de limbă și cultură, precum și faptul că intensificarea schimburilor culturale, științifice și umane este o cerință imperativă a contemporaneității, cele două părți au convenit să folosească mai bine cadrul favorabil oferit de acordul cultural în vigoare. Ele se vor strădui să intensifice cit mai mult cu puțință acțiunile în direcția cunoașterii valorilor civilizației și culturale celor două națiuni, dezvoltarea contactelor între savanți, scriitori și artiști, între universități, sporirea numărului

(Continuare în pag. a III-a)

80 000 DE ENTUZIAȘTI participanți la realizarea angajamentelor înscrise pe agenda anului 1970

Convorbire cu tovarășul MARIN VOINEA,
șeful secției economice a Comitetului municipal București al
U.T.C.

Departele de zone răsărite de ape, Bucureștii au trăit însă aceleași emoții cu întreaga țară, circumscrinându-și din prima clipă întreaga sa capacitate în eforturile generale pentru ajutarea refacerea economiei naționale atât de greu afectată.

— La această masivă contribuție pentru ștergerea urmărilor inundațiilor — ne spune tovarășul inginer Marin Voinea — cei 80 000 de tineri din întreprinderile și instituțiile Capitalei subscriu cu tot entuziasmul lor. În fiecare unitate economică, mică sau mare, în fiecare gospodărie se fac calcule riguroase, se elaborează subtila strategie în lupta

cu timpul pentru recîștigarea și refacerea a ceea ce s-a pierdut. — Care sînt în acest sens calculele municipiului București, ale celor 80 000 de tineri pe care-i aminteați?

— După cum se știe, la chemarea partidului, toate colectivele de muncă din întreprinderi și-au suplimentat angajamentele economice pe acest an. Unitățile Capitalei au fost printre primele din țară. Ele și-au propus să dea peste prevederile planului o producție marfă de 940 000 000 lei, să livreze la export mărfuri în

ROMULUS BAL

(Continuare în pag. a V-a)

PUNCTE DE VEDERE

DESPRE TINERET (II)

de NICULAE BELLU

Continuăm aceste notații, începute săptămîna trecută, 4. Tînrul este adultul în devenire. Adevărul virstei tinere se dezvoltă și se realizează în continuitatea acțiunii pe care îl inițiază. Ceea ce e substanțial în căutările anilor tinere se conturează în anii omului adult. Nu e loc de ruptură sau absolută discontinuitate, aici. După cum nu există nici absolută identitate cu sine a individului în succesiunea virstelor sale. Ceea ce se distinge ca dominant în anii virstei tinere integrează, alături de plasticitate și ca o condiție a acesteia, disponibilitatea, curiozitatea activă, spiritul investigator, receptivitatea la semnale neclăsite încă, iar de aici o înclinare spre non-conformismul programatic al aspirațiilor și apetiurilor. Preferințele înclină spre un refuz de înscriere în marginile posibilului. O irezistibilă atracție spre „imposibil” (seu poateze noi asupra posibilului). Munca de acumulare trece cu ușurință pragul imaginabilului. Ceea ce apare este o tensiune între real și ideal. O tensiune pozitivă în ceea ce conține ca esențial, pentru că exercită o presiune critică asupra granițelor posibilului. O tensiune pozitivă critică, neacceptată însă de eroziunile marginale ale oricărui unilateralizării. Dar omul adult — intrucîi a rămas viu, receptiv, deschis la schimbările lumii nu poate refuza să se recunoască el însuși sub energia de vulcan a acestui refuz. Prin care se exprimă căutările lumii ridicate la ritmul accelerat al timpurilor noi.

5. În trecut lumea adultă făcea din formarea tinereții o problemă a sa, în care tineretul figura numai în poziția de obiect. Acum tineretul însuși se pune pe sine ca problemă și tînde să facă din formarea sa o întrebare care nu este numai a adultilor. Tînde să participe la dezbaterile și elaborarea soluțiilor care îl privește, desigur, adeseori, fără o conștiință clară asupra acestui fapt. Dar făcînd din sine însuși o problemă, tineretul nu face — de fapt și în ultimă instanță — decît să dea expresie unei cerințe de fond a mersului său al istoriei, în condițiile ritmurilor de azi și în perspectiva ritmurilor de mine. Se dă expresia pe această cale, deși indirect, faptului că timpul său de pregătire tînde să se transforme calitativ într-un timp de muncă. Ceea ce te conferă o altă conștiință de sine și implică un alt sentiment al drepturilor și răspunderilor.

6. Făcînd din sine însuși o problemă, tineretul se angajează de fapt, în acțiunea istorică. Însăși punerea problemelor sale, ca implicînd prezentul în fondarea sa spre viitor, este un mod de a participa. Și de a se angaja. O angajare, văzută la acest nivel, implică o tendință spre asumare de răspunderi, o aspirație spre luciditate, o trecere timpurie dincolo de „virsta metafizică”. Romanismul, care nu dispăre decît în zonele marginale ale virstei tinere, se cenzurează totodată prin chiar nevoia de a opune grandilovenței sterile (și duplicite), corectitudinea faptului concret. Acest stil decurge și dintr-o comandă socială (planificarea strictă, economie aplicată pe indici și operațiuni, randament, eficiență). Dar prin aceasta tînrul se deslîșuie ca adult, fără să-și fi pierdut lumea de vis. Ca adult în spiritul elevat al omului nou, care n-a uitat farmecul fără egal al visării și dăruirii.

INCHEIEREA VIZITEI PREȘEDINTELUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN FRANȚA

(Urmare din pag. 1)

Unul moment de importanță covârșitoare în istoria relațiilor româno-franceze. Sînt zile în care drapelul de stat al României, tricolorul nostru roșu, galben și albastru, a fluturat mîndru și solemn într-o simbolică înfrățire alături de alt tricolor, tricolorul roșu, alb, albastru, al țării gazde. A fost văzut ca o remarcabilă și prestigioasă prezență pe marile artere ale Parisului, pe frontispiciul marilor clădiri din Franța, edificiul cu puternică rezonanță istorică, pe artele și fațadele altor mari orașe franceze, precum Lyon, al unor centre de cercetări științifice remarcabile ale țării, precum Centrul de cercetări nucleare „Cadarache”, pe frontispiciul și în incinta unor mari și reprezentative întreprinderi industriale, cum sînt uzinele „Renault” din Paris, întreprinderea „Sud-Aviation” din Toulouse, instalațiile de irigație din zona Nîmes, marile uzine electrotehnice „Delle-Alsthom” din Villeurbanne. Am văzut drapelul țării noastre fluturînd pe zidurile de vechi castele și pe edificiile moderne. În cîntecul prezentei în Franța a președintelui Nicolae Ceaușescu, pe acoperișul clădirii în care se afla marele ziar „Le Figaro”, din inițiativa redacției, a fost arborat un mare tricolor românesc. Inițiativa asemănătoare am întîlnit și în alte localități ale Franței înscrise în itinerariul vizitei președintelui Consiliului de Stat al României.

Am evocat prezența drapelului de stat al țării noastre în Franța pentru că acest drapel, care semnifică tradițiile glorioase de luptă pentru progres și libertate ale poporului român, a avut în aceste zile valoarea unui remarcabil simbol. Steagul românesc în Franța era semnul distinctiv de onoare al prezentei în această țară a șefului statului nostru și a soției sale. Pretutindeni pe unde am trecut în zilele ce au premers vizitei președintelui Nicolae Ceaușescu în Franța, în timpul vizitei la Paris și în provincie, România a fost o vie și remarcabilă prezență. Francezul, fie el intelectual, ori om de rînd, cunoscut ca foarte cumpănit în aprecierile laudative, nu a făcut în aceste zile drămuială în adresa țării noastre, conducătorului ce cuvinte dintre cele mai calde.

Sînt apreciate în Franța dinamismul economiei românești, creșterea continuă și într-un ritm accelerat a producției industriale, a construcțiilor, dezvoltarea cercetării științifice, înflorirea culturii. Cei cu care am stat de vorbă, oameni cu responsabilități politice înalte, muncitori din fabrici, studenți, oameni de știință, ne-au surprins prin graudul înalt, prin aria largă de cuprindere și înțelegere a realității românești. Își este plăcut să auzi din gura francezilor cuvinte precum: „România este o țară care progresaază vertiginos”, „Cunoaștem și stimăm munca neobosită a poporului român, apreciem inteligența spiritului său dinamic”, „În Franța țara care cheamă România este foarte populară și îndrăgită”.

Într-adevăr, francezul, datorită simpatiei ce o poartă românilor, datorită relațiilor de prietenie și colaborare cu adînci rădăcini în trecutul istoric, privește cu admirație tot ceea ce realizează poporul nostru, se bucură de fiecare succes obținut de poporul român. Dorința de colaborare mereu mai largă, mereu mai cuprinzătoare cu România este în Franța o dorință unanimă. În cuvîntările pe care le-am ascultat, luări de poziție publice, oficiale, conducători de instituții, de mari întreprinderi industriale, directori ai unor prestigioase centre de cercetare științifică au pus pe primul plan ideea de colaborare strînsă și cât mai fructuoasă cu industria românească, cu instituțiile românești de investigație științifică.

Această năzuință sinceră de cooperare pe bază de egalitate, reciproc avantajoasă au afirmat-o în discuțiile bilaterale pe care le-au avut cu francezii investitori cu înalte responsabilități în aparatul economic, miniștrii care l-au însoțit în vizita sa în Franța pe președintele Nicolae Ceaușescu. Noi acorduri și înțelegeri vor concretiza, vor traduce în fapt această dorință comună româno-franceză de colaborare, reciproc avantajoasă.

Încă un fapt se cuvine evidențiat cu putere în ceea ce privește relațiile româno-franceze: este cunoașterea, la dimensiunile ei exacte, a politicii externe a țării noastre și respectul de care se bucură în ochii francezilor această politică. Cititorul nostru a putut afla din comentariile anterioare pe marginea vizitei președintelui Nicolae Ceaușescu aprecierile spontane, opțiunile de o sinceritate

de-a dreptul tulburătoare privind politica României în planul relațiilor externe. Faptul că țara noastră militază ferm și consecvent pentru dreptul inalienabil al fiecărui popor de a se guverna suveran, de a decide independent de prezentul și viitorul său, că problema securității europene și cea a dezarmării, a lichidării pe calea tratativilor a focurilor de război sînt preocupări mereu prezente în activitatea diplomatică a României, impun respect și admirație în Franța. De altfel, la convorbirile oficiale dintre președintele Ceaușescu și președintele Pompidou, după cum reiese și din declarația comună dată publicității, reiese cu limpezime că România și Franța au în politica lor externă multe puncte de vedere comune, iar într-o seamă de probleme

internaționale pozițiile celor două țări sînt foarte apropiate.

Nu este, aici, nimic de natură să surprindă, România cit și Franța vîd în ideea de colaborare internațională, în asigurarea securității în Europa, în respectul dreptului popoarelor la suveranitate și independență cheia rezolvării problemelor majore ale contemporaneității, singura cale aptă să conducă la armonizarea intereselor tuturor statelor, fie ele mari sau mici, la progresul general al societății umane.

Acestea sînt auspiciile sub care s-a desfășurat vizita în Franța a președintelui Nicolae Ceaușescu, auspicii extrem de favorabile pentru viitorul relațiilor româno-franceze, pentru securitate și colaborare în Europa, în lumea întreagă.

soane care lucrează în 150 uzine.

Domniile președinte, natura impune actualmente țării dv. o crudă încercare, care îi atrage, dincolo de simpatia universală, o mare admirație pentru curajul și calmul cu care, după exemplul președintelui ei, țara o înfruntă. Grupul nostru industrial este bucuros să vă fi putut expedia cîteva materiale de primă urgență: grupuri electrogene, cabluri electrice, echipament de radiocomunicații. Miine va pleca o echipă de tehnicieni care, împreună cu colegii lor români, vor face inventarul necesității unor construcții la care, fără îndoială, Franța va ține să-și dea concursul. Onoarea pe care ne-o faceți, domniile președinte, vizitînd țara noastră, se răsfrînge asupra tuturor francezilor. Permiteți-mi ca, în numele celor 300.000 de salariați ai Grupului C.G.E., să vă mulțumesc călduros și să vă asigur de sentimentele noastre de prietenie pentru dv., pentru poporul român”.

Urînd la rîndul său, bun venit președintelui român, dl. Alfred Guyot a spus: „Am încheiat, în 1963, un acord de cooperare tehnică cu uzinele Electroputere din Craiova. Relațiile dintre cele două întreprinderi sînt eficiente pe plan tehnic; ele sînt excelente pe plan uman și legături solide de prietenie și simț unesc pe reprezentanții noștri, care au învățat să se cunoască”.

Dl. Pierre Ferrand a evocat concret relațiile de colaborare și cooperare dintre Alsthom și întreprinderile industriale românești. În numele muncitorilor uzinei a vorbit Jean Raiphael, care a spus: „Domniile președinte, sînt prieten și tovarăș, sîntom fericiți să vă salutăm în întreprindere. Vizita dv. este pentru muncitorii francezi un eveniment important mai întîi pentru că este prima vizită a unui șef de stat român în Franța, dar — și mai ales — pentru că sînteiți reprezentantul unui popor care de 25 de ani construiește socialismul. Putem cu ușurință constata astăzi remarcabilă evoluție a României în direcția țăriilor cu înalt nivel de dezvoltare”.

Împreună cu toți muncitorii francezi, noi ne bucurăm pentru relațiile care există între țările noastre pe plan industrial, comercial, tehnic, cultural, ca și în alte domenii. Problemele păcii în lume au avut un loc primordial în întreprinderile noastre. Mensa majoritară a muncitorilor este conștientă de importanța majoră a acestor chestiuni; și tot ceea ce se face pozitiv în acest domeniu este întîmpinat cu bucurie de muncitorii francezi”.

În încheiere, vorbitorul la rugat pe președintele Ceaușescu să transmită tuturor muncitorilor și poporului român salutul frățesc al lucrătorilor de la „Delle-Alsthom”.

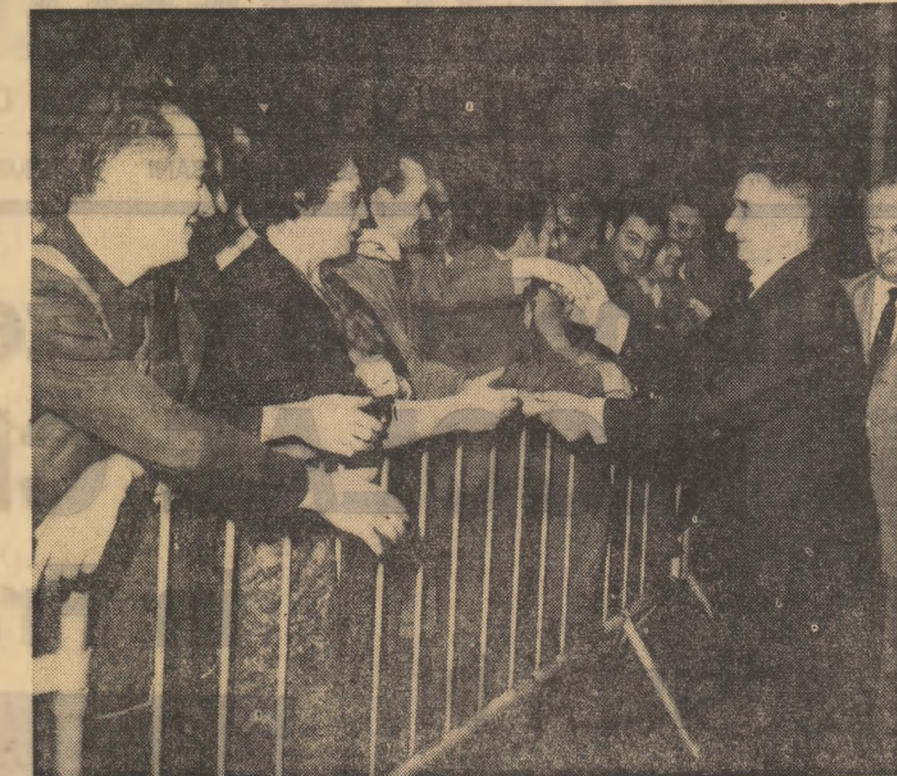
Mulțumind pentru cuvintele ce i-au fost adresate, pentru aprecierile calde la adresa poporului român, a muncitorilor din România, președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu a subliniat caracterul pozitiv și fructuos al vizitei făcute în Franța, ai con-

vorbirilor pe care le-a purtat cu președintele Pompidou și ceilalți conducători francezi. Relevînd progresele înregistrate în colaborarea între Delle-Alsthom și întreprinderile românești, PREȘEDINTELE CEAUȘESCU, a spus:

„Îmi exprim speranța că după vizita în această întreprindere modernă, relațiile dv. de cooperare și colaborare cu întreprinderile din România vor cunoaște o dezvoltare și mai mare în interesul celor două țări. Președintele român a dat glas convingerii sale că, la fel cu muncitorii români, cu întregul nostru popor, muncitorii francezi și muncitorii din întreaga lume, toți oameții să trăiască în bună înțelegere, în pace. În timpul vizitei — a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu — împreună cu președintele Pompidou am căutat de acord să căutăm căile și mijloacele pentru a întări securitatea și pacea în Europa și în lume. La ora actuală, aceasta este preocuparea esențială a conducătorilor tuturor țării și a popoarelor care năzuiesc să trăiască în pace. Am căzut, de asemenea, de acord — a arătat președintele Consiliului de Stat — să dezvoltăm în mod substanțial cooperarea între Franța și România în toate domeniile — economic, tehnic, științific și cultural”.

Vă rog să transmiteți tuturor salariaților întreprinderii dv. urarea noastră pentru noi succese, pentru prosperitate și fericire”.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu vizitează apoi uzinele „Delle-Alsthom”. Grupuri compacte de muncitori îl salută pe oaspetele român. Lăsinînd pentru cîteva minute lucrul, ei au ieșit din seții și, masași pe aleele uzinei, îl aplaudă cu căldură pe președintele român. Pe chipurile lor se citește bucuria pentru această înfrînțare; bărbați și femei fac semne prietenoși, fiecare vrea să fie cit mai aproape, să-i adreseze cuvinte de salut. Tovarășul Ceaușescu se oprește în dreptul lor, și trecînd de-a lungul culoarului viu, stringe de mîini. Cîteva muncitoare, care știau că întreprinderea lor va fi vizitată de președintele Ceaușescu și-au adus și copiii care au oferit oaspetelui de onoare, flori, îmbrățișîndu-l. La rîndul său, tovarășa Elena Ceaușescu strin-

Președintele Nicolae Ceaușescu stringe mîinile sutelor de muncitori de la Uzinele Delle-Alsthom cîniși să salute pe înaltul oaspete.

ge mîinile ce i se întind, răspunde manifestațiilor de simpatie.

Președintele Consiliului de Stat al României a vizitat principalele secții ale uzinelor: atelierul de montaj, laboratorul de încercare și Centrul de cercetări științifice. El s-a oprit și a examinat cu interes o serie de produse fabricate aici pentru a fi livrate României. Inginerii și tehnicienii uzinei răspund întrebărilor pe care le pune președintele Nicolae Ceaușescu. În încheiere, gazdele au demonstrat capacitățile tehnice ale uzinei dintre cele mai mari realizări ale uzinelor în domeniul controlului aparatajului pentru înalte tensiuni și înalte frecvențe pe care îl fabrică.

Vizitarea uzinelor „Delle-Alsthom” a urleuit o caldă și mișcătoare manifestare de prietenie a muncitorilor francezi față de poporul român, față de conducătorul său.

Cooperare fructuoasă în toate domeniile

În încheierea vizitei la Lyon a președintelui Nicolae Ceaușescu, notabilă și orășul lui a oferit un dejun în onoarea șefului statului român. În somptuoasă sală de recepție a Prefecturii, prefectul Rihoullet, se aflau perfecții de Rhône-Alpes, Max Moulins, Louis Joxe, Auguste Pinton, foști miniștri, Louis Pradel, primarul Lyonului, general de corp de armată André Lalande, guvernatorul militar al orașului, senatori și deputați, președinții Comerei de Comerț și Industrie, Comitetului regional de dezvoltare economică, grupurilor industriale E.R.A.P. și Alsthom,

consilieri municipali, rectorul Universității din Lyon și alte personalități. Reprezentanții vieții politice a Lyonului prezintă cu acest prilej omagiile lor președintelui Nicolae Ceaușescu și soției sale, Elena Ceaușescu, exprimă grațitudinea lor pentru onoarea pe care le-au făcut-o înălții oaspetei vizitînd acest al treilea mare oraș al Franței, sentimentele de prietenie față de România. În timpul dejunului, care s-a desfășurat într-o ambianță de caldă cordialitate, ministrul François Xavier Ortoli și președintele Nicolae Ceaușescu au rostit toasturi.

Cuvîntul ministrului Francois Xavier Ortoli

Domniile președinte, Doamnă,

Am fost foarte mîndru să vă pot arăta realizările unei Franțe moderne, să vă arăt că Franța este o țară care înaintează spre progres. Ați putut să remarcăți un progres din punct de vedere tehnic, din punct de vedere al sporirii capacității științifice. Ați avut ocazia să vizitați întreprinderea noastră aeronautică, unde ați putut vedea o Franță cu o mare tradiție în acest domeniu.

Am fost foarte mîndru să vă pot arăta realizările unei Franțe moderne, să vă arăt că Franța este o țară care înaintează spre progres. Ați putut să remarcăți un progres din punct de vedere tehnic, din punct de vedere al sporirii capacității științifice. Ați avut ocazia să vizitați întreprinderea noastră aeronautică, unde ați putut vedea o Franță cu o mare tradiție în acest domeniu.

Ați văzut că, într-adevăr, noi sîntem competitivi și prezenți pe toate piețele internaționale cu realizări în domeniul industriei, domeniul medicamentelor nu este tolerat. Aș vrea să citez doar un exemplu al acestor realizări ale noastre — avionul „Concorde”. Ați vizitat compania internațională de informatică Este ceva cu totul nou atît în Franța, cit și în întreaga lume. În această întreprindere, cu totul deosebită, asistăm la un fenomen nou, acela al suplînirii memoriei oamenilor, a țărilor, cit și a secolelor, dacă pot spune așa, incit domeniile care rîmin omului sînt doar acelea ale imaginației și deciziilor. Ați văzut după aceea întreprinderea din Cadarache, unde ați putut vizita diverse sectoare ale energiei atomice. Ați putut constata cum va arăta domeniul energiei atomice în anii 1980—1985 și ați putut vedea proiectele acelor generaatoare urbane, numite supra-regeneratoare, unde combustibilul este transformat pînă la epuizarea uraniului. Cred că aș putea să-mi îngădui să fac o comparație cu povărea aceea legendară „Phenix” — cum am denumit prototipul acestui

generator — și să mă gîndesc la poetul Apollinaire care a spus că este o pasăre ce renasce din propria-i cenușă. „Ați vizitat compania de exploatare a Languedoc-ului, unde ne-am propus să exploatăm o suprafață de 180.000 ha, din toate punctele de vedere, atît al irigațiilor cit și al reorientării pietelor și al urbanismului. Ați putut astfel să vă formați o idee despre Franța. Ați avut ocazia să vedeți progresul și eforturile pe care le facem pentru a ne menține locul în lume în ceea ce privește capacitatea tehnică și competitivitatea.”

De fapt, din acest punct de vedere, cred că ambițiile noastre se compară cu ambițiile dv. De aceea, am fînut să vă arătăm aceste realizări, în care, de altfel, este interesată. La Paris am avut, de asemenea, ocazia să vorbim despre aceste ambiții ale țărilor noastre, am spus că vreau să dublăm schimbările în anul viitor și că dorim să le diversificăm. De fapt, ne-am propus să părăsim din ce în ce mai mult domeniul schimbărilor tradiționale pentru a ne consacra unui domeniu nou — cooperarea industrială. Pentru aceasta v-am arătat Uzina „Renault”.

După vizita generalului de Gaulle în România, s-a creat,

după cum știți, Comitetul de cooperare franco-română. Cred că este o bună măsură de a colabora prin acest comitet. Mi s-a spus de către unii din însoțitorii dv. că sînteiți un om căruia îi plac realizările concrete. Aveți perfectă dreptate. Iată, noi avem ocazia să vi le oferim și dorim să vi le oferim. Cred că nu poate constitui un element de mirare faptul că în vederile noastre există multe puncte comune. Este un lucru foarte normal, căci atîi Franța cit și România sînt țări conștiente de personalitatea lor, sînt țări ambițioase pe planul dezvoltării industriale și tehnice. În ultimă instanță, scopul urmărit este și un scop comun. Iată de ce noi acordăm primul rang expansiunii în vederea atînscrii acestui scop, al finalității sociale.”

Cred, de altfel, domniile președinte, că succesul călătoriei dv. se datorează în mare parte personalității dv., personalitate de om de stat a cărui competență, a cărui autoritate și calm ne-au impresionat. Și se datorează, de asemenea, și personalității doamnei Ceaușescu, care are gust atît pentru lucrurile de artă, cit și pentru realizările tehnice. Aș vrea, așadar, să ridice paharul și să spun „trăiască prietenia între țările și popoarele noastre!”.

Cuvîntul președintelui Nicolae Ceaușescu

Domniile ministru, Doamnelor și domnilor,

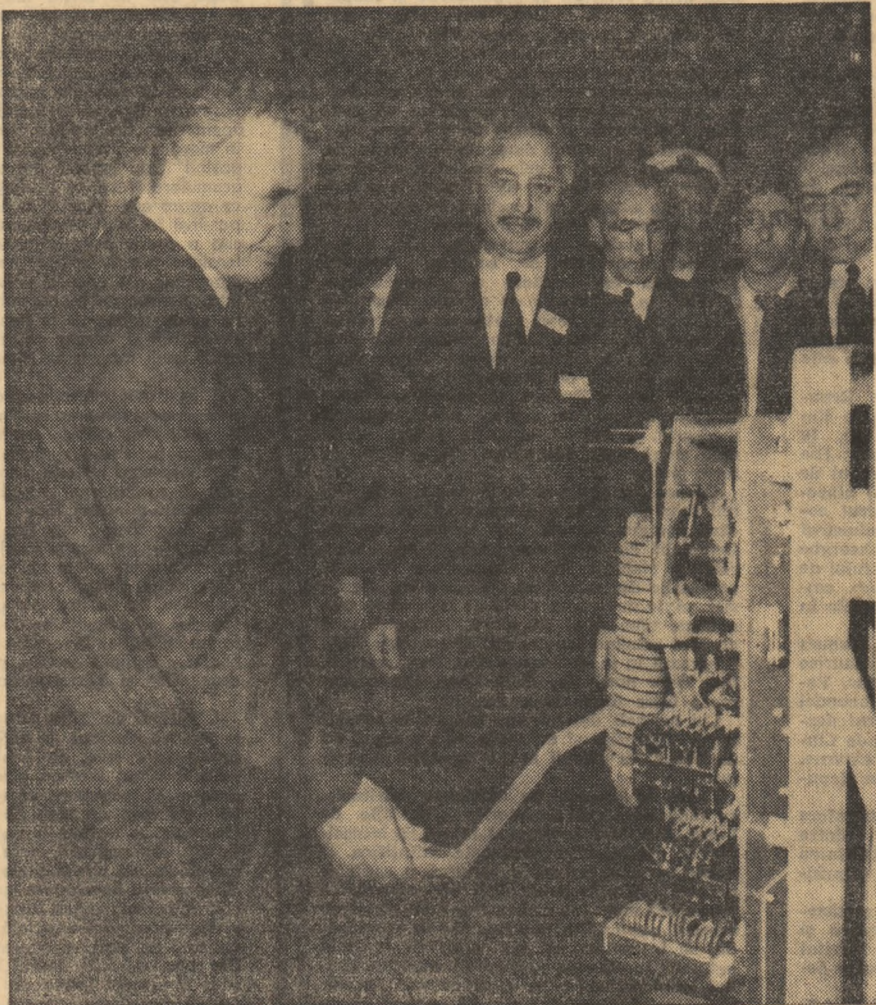
Înainte de a părăsi frumoasa și ospitaliera dv. țară, doresc să mulțumesc încă o dată domnului președinte Pompidou pentru invitația de a vizita Franța, pentru programul deosebit de plăcut care mi s-a oferit. În timpul vizitei de cinci zile în Franța, am cules impresii deosebit de plăcute; este greu să redau pe scurt impresiile de la întreprinderile și discuțiile cu președintele Pompidou, cu ministrul Franței, de la înfrînțirile cu personalități din diferite departamente și orașe ale Franței, din vizitele începute la Paris și terminate la Lyon. Așa cum a subliniat atîi dl. ministrul Ortoli, în cadrul acestor vizite am putut cunoaște nemijlocit activitatea eforturilor întreprinderii și companiei franceze. Desigur, știam și înainte că industria Franței are rezultate minunate; o serie de produse ale industriei franceze se găsesc și în România. Între întreprinderi românești și franceze, inclusiv cu cele vizitate, există relații de cooperare. Ne-a lăsat o impresie deosebită vizita pe care am făcut-o la Renault — o uzină modernă cu care România cooperează de mult, la centrul aeronautic din Toulouse — unde am remarcat mai ales activitatea pentru crearea avionului „Concorde”, acest mijloc de transport modern de mare capacitate, cu înalte performanțe. De altfel, cu „Sud-Aviation” sperăm să ajungem la încheierea tratativilor privind începerea producției de elicoptere în România.

Ne-a impresionat, la fel, în mod plăcut, vizita la Centrul de informatică, cu care, de asemenea, România cooperează. Am remarcat cu mult interes la Centrul de energie nucleară din Cadarache faptul că în centrul cercetărilor nucleare se acordă o atenție deosebită noului; și România

este în mod deosebit interesată în folosirea pasnică a energiei nucleare. De altfel, între atomiștii francezi și români există relații vechi de colaborare, situate astăzi la un nivel destul de ridicat. Am vizitat una din întreprinderile moderne de aparataj electric din Lyon, cu care, de asemenea, România dezvoltă relații de colaborare. Am spus și în timpul vizitei la această întreprindere că ne-au lăsat o impresie foarte plăcută buna organizare a activității, nivelul tehnic ridicat al producătorilor. Discuțind cu cadrele uzinei, ne-am exprimat dorința — și sînt convins că așa va fi — ca tot ceea ce producem în cooperare cu această întreprindere în România să fie la același înalt nivel calitativ.

După cum vedeți, doamnelor și domnilor, cu aproape toate aceste întreprinderi moderne — de vîrstă, așa putea spune — țara noastră are relații de cooperare în produsele. Aceasta nu este întîmplător; se datorează faptului că România a pășit cu hotărîre pe calea industrializării, că a obținut succese de seamă pe acest drum. România, ca și Franța, este hotărîtă ca în următorii ani să facă tot mai mult pe această cale. Societatea pe care noi o construim — societatea socialistă, chemată să asigure poporului nostru un nivel de viață tot mai ridicat — nu se poate înfrînțui fără o industrie modernă, înaintată.

De asemenea, noi acordăm o atenție deosebită colaborării și cooperării cu Franța în domeniul științei. Știm că în multe domenii Franța se situează pe locurile cele mai înalte. România, de asemenea, face eforturi mari în domeniul cercetării științifice, deoarece pînă la urmă nici industria, nici agricultura nu se pot dezvolta decît pe baza științei celei mai înaintate. Iată

Președintele Consiliului de Stat al României examinează cu interes produsele fabricate de uzinele Delle-Alsthom.

(Continuare în pag. a III-a)

INCHEIEREA VIZITEI PRESEDINTELUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN FRANȚA

DECLARAȚIA ROMÂNŌ-FRANCEZĂ

(Urmare din pag. a II-a)

de ce doresc să-mi exprim satisfacția pentru că am putut vedea clevea din întreprinderile și societățile industriale moderne ale Franței. Doresc să mulțumesc conducătorilor acestor societăți și întreprinderi pentru faptul că ne-au arătat deschis și sincer, în mod prietenesc, preocupările și rezultatele pe care le-au obținut în activitatea lor.

Așa cum ați menționat, domnule ministru, am vizitat compania de irigații și amenajări agricole, cu care, de asemenea, de câțiva ani, România cooperează. Pe altfel, și România a realizat în ultimii 5 ani irigații pe circa 100.000 de hectare; pentru următorii ani, avem un program pentru irigare a peste 1 milion ha. De aceea, apreciez în mod deosebit colaborarea cu compania franceză, sperând că prin aceasta vom putea folosi experiența bună pe care o are această societate.

Desigur, vorbind de ceea ce am văzut în industrie și agricultură, nu pot să nu menționez în mod deosebit întâlnirile cu inginerii, muncitorii, cu cetățenii din diferite localități ale Franței — cu oamenii care, până la urmă, au rolul hotărâtor în tot ceea ce s-a creat și se va crea pe acest pământ. Faptul că peste tot am fost întâmpinat cu prietenele consiliu o expresie a relațiilor tradiționale dintre Franța și România.

Apreciez, în urma vizitei pe care generalul de Gaulle a făcut-o acum doi ani în țara noastră, relațiile dintre țările noastre au cunoscut o puternică dezvoltare, că în urma vizitei pe care am întreprins-o în aceste zile în Franța, a întrevederilor și convorbirilor cu președintele Pompidou se deschid noi posibilități pentru dezvoltarea relațiilor de colaborare și cooperare multilaterale dintre țările noastre. Și nu numai asupra problemelor privind dezvoltarea relațiilor bilaterale am căzut de acord, dar chiar și asupra problemelor internaționale, cum sînt securitatea în Europa, pacea în Indochina și Orientul Apropiat, a problemelor privind promovarea unor relații noi între popoare, relații bazate pe respectul independenței și suveranității naționale a fiecărui națiunii, s-a realizat — așa putea spune — o înțelegere deplină.

Iată de ce încheiem vizita în Franța cu o deosebită satisfacție, apreciind că rezultatele ei sînt foarte bune. Înainte de a încheia, doresc să-l rog pe domnul ministru Ortoli să transmită încă o dată domnului președinte Pompidou mulțumirile mele și cele mai bune urări de prosperitate pentru Franța.

Aș dori, de asemenea, să adresez mulțumiri și urări de bine tuturor celor care în aceste zile ne-au întâmpinat cu deosebită prietenie și ospitalitate; doresc să-i mulțumesc d-lui ministru Ortoli, care a rupt o parte din munca sa pentru a ne însoți în vizită în Franța. Ne-a făcut plăcere să, în cursul vizitei, am avut discuții din care am putut constata competența cu care dl. ministru Ortoli se ocupă de problemele cu care este însărcinat de guvernul francez. Am spus și ieri la întâlnirea de la primărie și spun și acum că ne-a făcut o deosebită plăcere vizita în frumosul dv. oraș, Lyon. Doresc să vă

urez dv. locuitorilor orașului, realizarea tuturor dorințelor de prosperitate și fericire.

Înainte de plecare, urez încă o dată poporului francez cele

mai bune rezultate în dezvoltarea patriei sale independente, puternice, libere.

Vive l'amitie entre le peuple roumain et le peuple français!

Plecarea din Lyon

„Ultimele momente ale vizitei șefului statului român în Lyon au oferit din nou lyoniezilor prilejul să-și exprime stima și simpatia lor față de înaltul oaspete. Numeroși trecători și o presă la trecerea cortegiului prezidențial în drumul spre aeroport, de-a lungul monumentalelor bulevarde ale orașului, fac semne prietenesti de salut.

La aeroportul Lyon—Bron, unde pe înalte catarge flutură tricolorul celor două țări, președintele statului român este salutat cu onoruri militare, răsuna apoi imnul de stat al țării noastre. Înălți oaspeți români sînt conduși la scara

avionului de persoanele oficiale franceze care l-au însoțit în provincie, de notabilitățile Lyonului. Președintele Nicolae Ceaușescu își ia cu căldură rămas bun de la ministrul François Xavier Ortoli, de la ambasadorul Franței în România, de la prefectul de Rhône-Alpes, de la primarul orașului și de ceilalți reprezentanți ai Lyonului.

Sînt de față Constantin Filant, ambasadorul României la Paris, precum și membrii ai ambasadei.

La ora 15,30, avionul prezidențial a decolat, îndreptându-se spre patrie, fiind însoțit pînă la graniță, sub cerul

azurii al Franței, de o formație de onoare a aviației militare franceze.

Înainte de a se urca la bordul avionului, care avea să-l ducă în patrie, președintele Consiliului de Stat a fost sollicitat de numeroși ziaristi să dea o scurtă declarație în legătură cu vizita sa în Franța. Președintele român a spus:

„Sîntem în ultima zi a vizitei făcute în frumoasa dv. patrie. Aș vrea să exprim încă o dată mulțumiri președintelui Pompidou pentru prilejul pe care ni l-a oferit de a cunoaște munca și viața poporului francez. Vizita și discuțiile avute cu președintele Pompidou au fost deosebit de rodnice. Ne întoarcem acasă cu impresii plăcute despre Franța și poporul francez. Considerăm că prietenia dintre Franța și România va cunoaște o dezvoltare și mai puternică. Urez poporului francez multă fericire și pace”.

La întrebarea pusă de un ziarist dacă președintele român apreciază că între politica generalului de Gaulle și cea a președintelui Pompidou există o continuitate, tovarășul Nicolae Ceaușescu a răspuns: „Da, există o continuitate. Așa cum există o continuitate în dezvoltarea relațiilor dintre Franța și România. Sînt deosebit de încântat că între noi se dezvoltă relațiile de prietenie”.

În bogata cronică a raporturilor româno-franceze de secolară tradiție, vizita președintelui Nicolae Ceaușescu în Franța, prima vizită oficială a unui șef de stat român în această țară, constituie o nouă și remarcabilă etapă în dezvoltarea prieteniei româno-franceze și exemplul de cooperare fructuoasă între toate statele, indiferent de regimul lor social, o contribuție însemnată la opera de edificare a păcii și securității popoarelor.

Manifestările de caldă simpatie, stimă și cordialitate cu care șeful statului român a fost întâmpinat pe întreg parcursul vizitei sale în Franța, primirea deosebit de călduroasă făcută atât de oficialități, cit și de populație confirmă prestigiul și prețuirea de care se bucură personalitatea președintelui nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, politica României socialiste consacrată tuturor celor mai nobile ale umanității — pacea, progresul, securitatea tuturor națiunilor lumii.

N. POPESCU-BOGDĂNEȘTI
ION BADEA

FOTO: Anghel Pasat,
Ion Dumitru

În incinta Uzinelor din Villeurbanne

„VIZITA PRESEDINTELUI ROMÂN—O MARE REUȘITĂ”

— declarații ale unor personalități franceze privind vizita președintelui Consiliului de Stat —

PARIS. — Corespondentul Agerpres, Alexandru Gheorghiu, transmite: Largul ecou al vizitei președintelui Nicolae Ceaușescu în Franța este confirmat și de declarațiile foarte călduroase pe care continuă să le facă diverse personalități pariziene. Acestea sînt în evidență în știrea semnalizată a vizitei, prestigiu de care se bucură șeful statului nostru, politica României socialiste.

„Populația Parisului a primit cu multă căldură și entuziasm pe președintele României, domnul Nicolae Ceaușescu, mi-a declarat domnul Etienne de Vericourt, președintele Consiliului Municipal al Parisului. Aceasta constituie o mătură ce domnia sa și România sînt populari în Franța. După cum știți, am fost recent la București, unde am avut plăcerea să-l cunosc personal pe președintele Francez. M-am bucurat foarte mult că am avut posibilitatea să-l primesc, la rîndul meu, la Paris, pe președintele Consiliului Municipal al Parisului, care a fost înaltul prim-ministru, atât de încântat de secol de istorie.

Convorbirile ce au avut loc la Paris au fost, după ce știu, rodnice și pot să afirm că o țesut din cadrul obșnuit al politicii, ele încheind o cooperare de viitor fructuoasă în domeniul tehnic, industrial și cultural.

Ca un semn de pretuire față de România, ea o decădă a prieteniei pe care o nutrim față de dumneavoastră, am constituit, cu ocazia acestei înalte vizite, la Consiliul Municipal al Parisului, un Comitet de prietenie Franța-România, la care au și aderat deja numeroși consilieri municipali.

Vizita președintelui român la Paris a fost, după părerea mea, o mare reușită”.

Referindu-se la primirea călduroasă făcută președintelui Nicolae Ceaușescu, precum și la importanța vizitei făcute în Franța de șeful statului român pentru dezvoltarea viitoare a relațiilor româno-franceze, cunoscuta comentatoare diplomatică Gene-

vieve Tabouis mi-a spus următoarele: „Am constatat că vizita președintelui Ceaușescu la noi a fost pregătită cu o mare grije, că președintele Republicii i-a rezervat nu mai puțin de trei întrevederi personale, ceea ce înseamnă o mare considerație și bucură la noi domnul Nicolae Ceaușescu. Nouă, comentatorilor diplomației franceze, care sîntem obișnuiți să vedem atîta șefi de stat la Paris, domnul Ceaușescu ne-a apărut ca un geniu al diplomației. Noi, francezii îl admirăm. Pentru noi, domnul Nicolae Ceaușescu intruchipează un simbol al independenței naționale, după cum și Franța, la rîndul ei, este împotriva politicii de bloc.

Apreciez că convorbirile Ceaușescu — Pompidou au avea multe urmări favorabile în viitor. Vizita sa în Franța constituie un mare succes diplomatic și politic. Cred că este foarte important și oportunitățile care președintele României a venit în acest moment în Franța, cînd și țara noastră are mari proiecte politice. Cred că pot afirma că Franța vede în domnul Nicolae Ceaușescu un mare prieten, un mare om de stat și, în circumstanțe dificile, un prieten înseamnă viața. Vizita sa în Franța a făcut mai mult în cele câteva zile decît ani întregi de relații”.

„Noi considerăm această vizită a președintelui Ceaușescu ca un eveniment politic de mare importanță și ne exprimăm satisfacția că pot exista raporturi de asemenea natură între cele două țări ale noastre”, mi-a declarat, la rîndul său, René Buhl, secretar al C.G.T., cel mai important centru sindical din Franța.

Sper că schimbarea de vedere care au avut loc pe prilejul vizitei vor permite să se găsească soluționarea problemelor ce privesc pacea și mai cu seamă, problema concilierii conferinței pentru securitatea europeană”.

Domnul Leo Hamon, secretar de stat pe lângă primul ministru

și purtător de cuvînt al guvernului francez, mi-a declarat că „vizita președintelui României și a miniștrilor care l-au însoțit în Franța ca avea cu siguranță efecte foarte benefice asupra dezvoltării relațiilor noastre”.

„Mă gândesc mai întâi — a spus interlocutorul — la relațiile bilaterale în diferitele domenii, începînd de la cooperarea tehnică și culturală pînă la cooperarea economică foarte avansată. Mă gândesc, de asemenea, la lucrurile de poziții ale celor două țări în marile probleme care preocupă lumea și, deosebi, continentul nostru”. Noi, unii și alții, vrem o Europă în care fiecare stat să fie liber, liber în ce privește personalitatea sa națională, liber în a-și aduce contribuția la destinarea și la cooperarea tuturor, a spus mai departe purtătorul de cuvînt al guvernului francez, continuînd:

„Înapoi în Franța vizita pe care generalul de Gaulle a făcut-o acum doi ani în România, domnul președinte Ceaușescu contribuie astfel la continuarea unei politici care pleacă de la afinitățile noastre latine, pentru a ajunge pînă la solidaritățile cele mai vaste”.

La rîndul său, domnul Jacques Fauvet, directorul influentului cotidian „Le Monde”, mi-a împărtășit opinia sa asupra ecoului răsunător al acestei vizite oficiale a șefului statului român.

„Vizita președintelui Ceaușescu în Franța trebuie să aibă efecte fericite asupra relațiilor comerciale între cele două țări, permițînd României să-și sporască volumul exporturilor sale în Franța.

Guvernele francez și româna au puncte de acord în ce privește conflictele din Orientul Mijlociu și Indochina. Vizita președintelui României a făcut să se înteleagă mai bine interesul pe care îl au în comun cele două țări de a favoriza intrinseca conferinței în problemele securității europene. Dacă adăugăm și raporturile umane ce s-au stabilit între cei doi președinți, se poate spune că bilanțul acestei vizite este cu certitudine pozitiv”.

TELEGRAMĂ

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a trimis Președintelui Republicii Franceze, GEORGES POMPIDOU, următoarea telegramă:

Părăsind teritoriul Franței, doresc să vă exprim, încă o dată, mulțumirile noastre călduroase pentru primirea deosebit de cordială și ospitalitatea desăvîrșită de care ne-am bucurat în tot timpul șederii noastre în frumoasa dumneavoastră țară.

Îmi exprim convingerea că vizita noastră în Franța, schimbul fructuos de vederi pe care l-am avut cu acest prilej vor contribui la întărirea pe mai departe a relațiilor prietenesti, tradiționale, dintre popoarele noastre și, în același timp, la dezvoltarea încrederii și cooperării între națiunile europene, la consolidarea climatului de pace și securitate pe continent și în lumea întreagă.

Folosesc această ocazie pentru a vă transmite, dumneavoastră și întregului popor al Franței prietenice, cele mai bune urări de sănătate și fericire, de progres, prosperitate și pace.

Presă franceză informează pe larg despre vizitele făcute de președintele Ceaușescu în sudul Franței. Ziarele relatează despre vizitarea stației de pompă Pichegu și a stației de condiționare a produselor agricole de la Redessan, precum și despre vizita făcută la Centrul nuclear de la Cadarache, relevînd că șeful statului român s-a interesat îndelung de instalațiile existente aici și a evocat posibilitățile de intensificare a colaborării între Franța și România în domeniul nuclear. Este prezentată, de asemenea, susținea președintelui Ceaușescu la Lyon.

„Provence și Lyon au rezervat joi d-lui Ceaușescu, în cursul celei de-a doua zile a călătoriei sale în sudul Franței, o primire călduroasă — scrie ziarul „LE MONDE” — într-un amplu reportaj de la trimisul său special, Manuel Lucbert. La Nîmes și în marea cetate rhodaniană, continuă ziarul, șeful statului român a fost salutat cu onoruri și manifestări de simpatie care vor permite oaspeților Franței să ducă cu ei din țara noastră o amintire cit mai vie și mai plătorească”. Ziarul menționează, la stăruirea pe aeroportul din Nîmes, „președintele Ceaușescu și soția sa au fost primiți de două încântătoare „chataounes” în costume de așezare care le-au urât bun-sos în Provence. La Lyon, la sfîrșitul zilei, o fețiță în costum din regiunea Arges, de unde este originară șeful statului român, și un băleț în costum silvănean au oferit președintelui și soției sale, surprins și emoționat, buchete de flori.

Cei doi copii erau însoțiți de mama lor, îmbrăcată și ea într-un costum național românesc. Cetatea canionului — subliniază „LE MONDE” — a arătat prin acest gest de prietenie legăturile spirituale și intelectuale care o leagă de multă vreme cu România”. Referindu-se apoi la călătoria președintelui Ceaușescu în zona de vaste irigații din regiunea Nîmes, ziarul subliniază existența cooperării în domeniul irigațiilor între cele două țări.

Tot ziarul „LE MONDE” a publicat vineri, cu ocazia vizitei președintelui Ceaușescu în Franța, o pagină specială consacrată literaturii române actuale, văzută de scriitorii români.

Ziarul „L'HUMANITE” consacra două reportaje vizitelor făcute de președintele Ceaușescu în regiunea Nîmes și la Lyon, relevînd tradițiile vechi de prietenie existente între cele două țări.

„LE FIGARO” scoate în evidență atmosfera deosebit de călduroasă de la recepția oferită de primarul orașului Lyon în cinstea președintelui Ceaușescu. În legătură cu această vizită, ziarul arată că primarul Pradel a ținut să folosească acest prilej pentru a exprima, în calitate sa de fost membru al Rezistenței, admirația sa față de poporul român. Tot în ziarul „LE FIGARO” a fost publicat un comentariu special

AMPLĂ REFLECTARE ÎN PRESA INTERNAȚIONALĂ

consecrat convorbirilor politice dintre președintele Franței, Pompidou, și președintele României, Ceaușescu. „Ceea ce reiese din întrevederile franco-române — subliniază ziarul — este convergența care există între cele două țări în favoarea întăririi păcii, acolo unde ea există, și a restabilirii ei, acolo unde conflictele sînt în curs, în care el a împărțit impresiile sale deosebit de bune” despre întrevederile avute cu președintele Ceaușescu.

„Bilanț pozitiv satisfăcător” — își intitulază ziarul cheolovac „RUDE PRAVO” informația transmisă de corespondentul său la Paris în care se referă la problemele discutate de președinții României și Franței. Ziarul arată că în problemele securității europene, Orientul Mijlociu și Asia de sud-est, pozițiile celor două țări sînt apropiate.

Intr-o comentariu consacrat politicii externe a României, săptămînalul italian „RINASCITA” subliniază că vizita președintelui Ceaușescu în Franța urmărește întărirea legăturii

consecrat convorbirilor politice dintre președintele Franței, Pompidou, și președintele României, Ceaușescu. „Ceea ce reiese din întrevederile franco-române — subliniază ziarul — este convergența care există între cele două țări în favoarea întăririi păcii, acolo unde ea există, și a restabilirii ei, acolo unde conflictele sînt în curs, în care el a împărțit impresiile sale deosebit de bune” despre întrevederile avute cu președintele Ceaușescu.

„Bilanț pozitiv satisfăcător” — își intitulază ziarul cheolovac „RUDE PRAVO” informația transmisă de corespondentul său la Paris în care se referă la problemele discutate de președinții României și Franței. Ziarul arată că în problemele securității europene, Orientul Mijlociu și Asia de sud-est, pozițiile celor două țări sînt apropiate.

Intr-o comentariu consacrat politicii externe a României, săptămînalul italian „RINASCITA” subliniază că vizita președintelui Ceaușescu în Franța urmărește întărirea legăturii

consecrat convorbirilor politice dintre președintele Franței, Pompidou, și președintele României, Ceaușescu. „Ceea ce reiese din întrevederile franco-române — subliniază ziarul — este convergența care există între cele două țări în favoarea întăririi păcii, acolo unde ea există, și a restabilirii ei, acolo unde conflictele sînt în curs, în care el a împărțit impresiile sale deosebit de bune” despre întrevederile avute cu președintele Ceaușescu.

„Bilanț pozitiv satisfăcător” — își intitulază ziarul cheolovac „RUDE PRAVO” informația transmisă de corespondentul său la Paris în care se referă la problemele discutate de președinții României și Franței. Ziarul arată că în problemele securității europene, Orientul Mijlociu și Asia de sud-est, pozițiile celor două țări sînt apropiate.

Intr-o comentariu consacrat politicii externe a României, săptămînalul italian „RINASCITA” subliniază că vizita președintelui Ceaușescu în Franța urmărește întărirea legăturii

consecrat convorbirilor politice dintre președintele Franței, Pompidou, și președintele României, Ceaușescu. „Ceea ce reiese din întrevederile franco-române — subliniază ziarul — este convergența care există între cele două țări în favoarea întăririi păcii, acolo unde ea există, și a restabilirii ei, acolo unde conflictele sînt în curs, în care el a împărțit impresiile sale deosebit de bune” despre întrevederile avute cu președintele Ceaușescu.

„Bilanț pozitiv satisfăcător” — își intitulază ziarul cheolovac „RUDE PRAVO” informația transmisă de corespondentul său la Paris în care se referă la problemele discutate de președinții României și Franței. Ziarul arată că în problemele securității europene, Orientul Mijlociu și Asia de sud-est, pozițiile celor două țări sînt apropiate.

Intr-o comentariu consacrat politicii externe a României, săptămînalul italian „RINASCITA” subliniază că vizita președintelui Ceaușescu în Franța urmărește întărirea legăturii

consecrat convorbirilor politice dintre președintele Franței, Pompidou, și președintele României, Ceaușescu. „Ceea ce reiese din întrevederile franco-române — subliniază ziarul — este convergența care există între cele două țări în favoarea întăririi păcii, acolo unde ea există, și a restabilirii ei, acolo unde conflictele sînt în curs, în care el a împărțit impresiile sale deosebit de bune” despre întrevederile avute cu președintele Ceaușescu.

„Bilanț pozitiv satisfăcător” — își intitulază ziarul cheolovac „RUDE PRAVO” informația transmisă de corespondentul său la Paris în care se referă la problemele discutate de președinții României și Franței. Ziarul arată că în problemele securității europene, Orientul Mijlociu și Asia de sud-est, pozițiile celor două țări sînt apropiate.

Intr-o comentariu consacrat politicii externe a României, săptămînalul italian „RINASCITA” subliniază că vizita președintelui Ceaușescu în Franța urmărește întărirea legăturii

Cei doi șefi de stat consideră că această evoluție, răspunzînd dorințelor comune, ar fi facilitată de intrinseca unei Conferințe europene, care să ia măsuri proprii, de natură să asigure în mod efectiv securitatea fiecărui stat european și să dezvolte între ele schimburile și cooperarea economică, culturală, științifică și tehnică. Obiectivul însuși al acestei conferințe trebuie deci să constea în a substitui unei confruntări a blocurilor apropierea statelor.

Președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Georges Pompidou au fost de acord că România și Franța, datorită trecutului și interesului care le leagă una de cealaltă, pentru progresul securității europene, au un rol important de jucat în această evoluție. În același timp, ei au subliniat că edificarea securității europene trebuie să fie opera tuturor statelor interesate, fiecare țară avînd drepturi și responsabilități egale în ceea ce privește realizarea acestui obiectiv. Ei s-au felicitat pentru contactele temeinice care au avut de loc în trecut între cele două guverne în problemele cooperării și securității în Europa și s-au declarat de acord pentru menținerea și dezvoltarea consultărilor între ei în această privință, ca și cu alte state interesate.

Convorbirile s-au referit, de asemenea, la situația din Indochina. Cei doi șefi de stat au constatat cu o profundă îngrijorare că aceasta nu înțețază a se agrava, pe măsură ce se extinde intervenția străină. Ei s-au pronunțat pentru încetarea cit mai curînd posibil a războiului din Vietnam și, în general, pentru reglementarea pașnică a conflictului din Indochina, pe baza acordurilor de la Geneva, astfel ca popoarele din această regiune a lumii să poată dispune liber de soarta lor.

Cei doi șefi de stat au examinat situația din Orientul Mijlociu. Ei au exprimat aceeași neliniște în fața tensiunii crescînde și a înmulțirii actelor de ostilitate în această regiune. Ei consideră că aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967 constituie condiția esențială a soluționării crizei în Orientul Mijlociu.

Cele două părți apreciază că pacea în această regiune trebuie să aibă la bază retragerea trupelor Israelului din toate teritoriile arabe ocupate, recunoașterea și respectarea dreptului la existență, independență și integritate teritorială al tuturor statelor, rezolvarea problemei refugiaților palestinieni, în conformitate cu interesele lor legitime.

Cele două părți au subliniat importanța rolului care revine Organizației Națiunilor Unite în menținerea păcii și securității internaționale și s-au declarat favorabile întăririi acestei organizații, pe baza universalității ei și a respectării principiilor Cartei.

Cei doi șefi de stat au subliniat importanța pe care o acordă realizării unor progrese substanțiale în domeniul dezarmării, în primul rînd a celei nucleare, pe baza unui control adecvat. Un progres în această direcție ar avea o influență considerabilă pentru îmbunătățirea climatului internațional.

Cei doi șefi de stat au exprimat satisfacția lor pentru rezultatele acestei vizite, care, ca și vizita generalului Charles de Gaulle în România, constituie o nouă și remarcabilă etapă în dezvoltarea prieteniei seculare româno-franceze, precum și un exemplu de cooperare fructuoasă între toate statele, indiferent de regimurile lor sociale.

Ei și-au exprimat convingerea că extinderea continuă a relațiilor prietene între România și Franța răspunde în esență intereselor celor două state, sentimentelor profunde de prietenie ale popoarelor români și francezi și unei îndelungate tradiții istorice.

Cele două guverne sînt hotărîte să depună eforturi în scopul dezvoltării continue a schimburilor între cele două țări și întăririi cooperării lor în toate domeniile.

Cei doi președinți s-au pronunțat în favoarea continuării contactelor între oamenii de stat ai celor două țări pentru ca legăturile dintre ele să se dezvolte și mai mult în interesul cooperării și al păcii în Europa și în lume.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și soția sa, Elena Ceaușescu, au invitat pe președintele Republicii Franceze, Georges Pompidou, și doamna Claude Pompidou, să facă o vizită oficială în Republica Socialistă România. Invitația a fost acceptată cu plăcere, data urmînd a fi stabilită ulterior, pe cale diplomatică.

scrie ziarul — adoptă o poziție foarte apropiată în proiectarea conferinței pentru securitatea europeană, iar consultările au dus la un important progres în domeniul cooperării economice în diferite domenii”. Postul de televiziune „NIK” a transmis, la rîndul său, aspecte din timpul vizitei în Franța a președintelui român.

Ziarul etveian „NATIONAL ZEITUNG” publică o corespondență din Paris care se ocupa deosebi de convorbirile dintre cei doi șefi de stat consacrate problemei convocării unei conferințe asupra securității europene. Ziarul scoate în evidență voința celor două țări de a exclude o confruntare între blocuri și a facilita ca relațiile între state să se bazeze pe respectarea independenței și neamestecului în treburile interne.

Informațiile publicate de presa egipteană pe marginea vizitei președintelui Ceaușescu în Franța relevă convorbirile avute de președintele Consiliului de Stat al României cu președintele Republicii Franceze și menționează că președintele Ceaușescu l-a invitat pe președintele Pompidou să viziteze România.

Postul de televiziune londonez B.B.C. I a transmis imagini din timpul vizitei făcute de președintele Ceaușescu la uzinele „Sud-Aviation” din Toulouse în timp ce li era prezentat avionul „Concorde”. Comentatorul postului de televiziune a arătat cum acest prilej despre convorbirile avute de miniștrii români care l-au însoțit pe președintele Ceaușescu cu reprezentanții guvernului francez asupra perspectivelor dezvoltării comerțului dintre cele două țări.

DE ZIUA AVIATIEI

Devenită tradițională, sărbătoarea Zilei aviației Republicii Socialiste România coincide în acest an cu împlinirea a șase decenii de la remarcabilul eveniment petrecut pe câmpia Cotroceniilor, când pentru întâia oară pe pământ românesc un aparat de construcție originală, pilotat de „Icarul din Bințiu”, Aurel Vlaicu, se ridica în văzduh.

Această aniversare, legată de geneza aviației noastre naționale, constituie pentru poporul român un prilej de evocare a glorioșelor tradiții făurite de continentele înaintate ale zburătorilor români, de cinstire a succesorilor pe care aviatorii României contemporane le obțin în activitatea de slujire cu credință a patriei socialiste.

Cu justificată mândrie ne așezăm în acea perioadă de pionierat când poporul nostru s-a aflat în primele rânduri în lupta pentru împlinirea celui mai vechi vis al omului — desprinderea de pe pământ și avintarea în adâncurile oceanului aerian. Cronicele acelor vremuri au consensnat la loc de cinste nume ca cel al lui Traian Vuia, realizatorul primului zbor mecanic cu un aparat mai greu decât aerul, propulsat cu mijloace proprii la bord și înzestrat cu trei auzterizare pe pneuri; al lui Aurel Vlaicu, inginerul constructor de avioane și unul dintre cei mai iscușiți piloți europeni de acum șase decenii; al lui Henri Coandă, creatorul, încă de acum 60 de ani, a primului avion propulsat cu motor reactiv, tot el fiind și pilotul acestui prototip. Realizările acestor oameni remarcabili, ca și ale lui Rodrig Goliescu, Radu Stoica, Ștefan Protopopescu și ale altor constructori eminenti și zburători români au făcut cunoscute încă de atunci întregii lumi talentul, spiritul inventiv, capacitatea creatoare și cetezanța fililor poporului român.

Înființată în 1911, cînd putine state ale lumii dispuneau de instituții militare aviatice de învățămînt, școala românească militară de aviație a dat țării, încă din primii ani, aviatori bine pregătiți, stăpîni pe tehnica zborului, buni luptători aereieni. În perioada primului război mondial, piloții absolvenți ai școlilor de aviație de la Chitila sau Băneasa s-au acoperit de glorie în luptele la care au participat, înscriind pagini nemuritoare în cronică bătalional purtate de viteza armată română împotriva invadatorilor. Numele lor, al aviatorilor, adine săpate pe lespezile statuii. Aviatorilor, vor rămîne de-a purturi în inimile noastre. Amintim aici, dintre sutele de eroi, pe Vasile Craiu, Mircea Zorileanu, Petro Munteanu, Tase Rotaru.

Cartea de aur a școlii aviatice românești a fost îmbogățită cu noi și emoționante succese în perioada interbelică, cînd piloții români au purtat pe cele mai înalte trepte prestigiul aviației române. Au devenit celebre nume ca acela al căpitanului Gheorghe Bănculescu, eroul aviator, primul în lume care, în anul 1928, a zburat cu proteze la ambele picioare; al locotenentului Alexandru Papană — „Camion de scorbăte aeriană al Americii în 1936”. Realizatori ai unor raiduri aviatice de mare răsănat au fost și piloții Romeo Popescu, Ionel Ghica, Traian Burduoiu, Gheorghe Iacobescu și alții.

Școala aviativă românească și-a cucerit o recunoaștere unanimă și în domeniul construcțiilor de avioane. Încă în urmă cu 45 de ani se fabricau, în serie, primele avioane de concepție românească de tip „Proto” proiectate de maiorul Ștefan Protopopescu, tot atunci punîndu-se bazele primului hidroavion românesc realizat de inginerul Radu Stoica. Constructorii români de avioane s-au impus și prin binecunoscutul I.A.R.-80, scoclit la vremea lui printre cele mai reușite avioane de zbor, vîntătoare din punct de vedere al vitezei și manevrabilității.

General-locotenent - ION TIU

Tradițiile glorioase de luptă ale aviației românești au căpătat noi străluciri în perioada insurecției armate și a războiului antihitlerist. Răspunzînd chemării partidului, aviatorii români, împreună cu militarii din celelalte arme, alături de popor au luptat cu eroism și bărbăție împotriva cotoritorilor fasciști. Neuitate vor rămîne faptele de arme ale batalionului de elivi parașutiști care au acționat în zona Băneasa-Herăstrău. Piloții români și-au adus apoi contribuția, împreună cu aviatorii sovietici, la eliberarea întregului teritoriu al patriei, la distrugerea mașinii de război germane pe teritoriul Ungariei și Cehoslovaciei. Au trecut din istorie în legendă faptele de curaj, iscusință și spirit de sacrificiu săvîrșite pe front de piloți ca adjutantul Traian Dirjan, locotenentul Gheorghe Mocioișă, sublocotenentul Vasile Năstures, adjutantul Alexandru Bouru și alți aviatori militari căzuți eroic pe cîmpul de onoare.

În anii puerii populare, prin grija partidului și guvernului și pe temelia trainică a înfruntărilor socialiste din economie, aviația patriei a cunoscut o dezvoltare ascendentă, multilaterală. Astfel, aviația de transport, înzestrată cu avioane moderne, cu viteze și capacități sporite, asigură legătura între centrele țării, transportă călătorii, mărfuri și poșta în principalele orașe. Avioanele în sermele TAROM aterizează pe cele mai mari aeroporturi din lume. Darea în funcțiune, în acest an, a ultramodernului aeroport internațional București-Otopeni deschide perspectivele creșterii și largirii traficului aerian extern al României.

Dotată cu aparate de zbor de construcție românească, aviația militară își aduce o contribuție de seamă la ridicarea producției agricole, numărul orolei de zbor efectuate în sprijinul chimizării haidelor, al combaterii dăunătorilor fiind anual de ordinul miilor.

Parte integrantă a forțelor noastre armate, aviația militară dispune astăzi de aparatură și tehnică de luptă modernă, de piloți și tehnicieni cu o înaltă calificare, de cadre de comandă multilateral pregătite, fapt care permite să îndeplinească misiunile de zbor, la înălțimi mici sau în stratosferă, ziua sau noaptea, în orice condiții meteorologice. Maestri în arta pilotajului, piloții militari sînt zburători încercați, numărul subunităților cu piloți de clasă I fiind în continuă creștere.

Poporul român se mîndrește cu faptul că școlile noastre militare de ofițeri și maștri militari de aviație ce poartă numele lui Vlaicu și Vuia sînt prestigioase purtătoare ale tradițiilor aripilor militare românești.

An de ani, pe porțile acestor școli intră zeci și sute de tineri care-și găsesc aici împlinirea aspirațiilor și năzuințelor ce-i animă. Dispunînd de cadre didactice cu o înaltă calificare, avînd asigurată baza materială, aparate de zbor moderne, aplicînd principiile științifice ale învățămîntului educativ-formativ, școlile noastre militare scot în fiecare an promiși de piloți și tehnicieni de naidejde, care fac cinste aviației de vîntătoare și de transport. Pe băncile acestor școli s-au format ofițeri aviatori cum sînt colonelii Alexandru Marcu, Octavian Bacanu, locotenent-colonelii Ioan Suciu, Tudor Nicolae și Ioan Botea, deținători ai titlului de „Maestru emerit al sportului”, precum și numeroși piloți pe avioanele supersonice, tehnicieni, aviatori care muncind cu stăruință asigură dobindirea de succese tot mai mari de către unitățile de aviație în realizarea integrală și calitativ superioară a planului pregătirii de luptă în zbor.

Oameni crescuți la școala patrioșimului fierbinte, a eticii socialiste, aviatorii noștri militari

se afirmă, totodată, și ca cetățeni cu caracter uman integru, îndeplinesc exemplar orice misiune primită. Ne bucurăm și ne înaltează sima atunci cînd aflăm de fapte eroice ale unor aviatori așa cum au fost, spre pildă acțiunile elicopteristilor în zilele tragice ale dezilanturii puhoacilor de apă. În mulțumirile pe care întregul nostru popor, Comandantul suprem al armatei, tovarășul Nicolae Ceaușescu, le-a adresat militarilor prin Ordinul de zi nr. 1, aviatorii au văzut și aprecierea dată muncii lor în procesul pregătirii de luptă și politice, modului cum și-au făcut datoria în lupta împotriva calamităților naturale abătute asupra țării.

În formarea multilaterală a aviatorilor militari, în succesele pe care ei le obțin se încorporează și activitatea rodnică a organelor și organizațiilor de partid și ale U.T.C. care, zi de zi, le cultivă cu stăruință înaltele trăsături ale omului și ostasului societății socialiste: dezvoltamentul nemărginit față de patrie, popor și partid, dragostea pentru meseria de luptător aerian, pasiunea, curajul, dîrzenia în muncă.

La sărbătoarea Zilei aviației Republicii Socialiste România, aviatorii militari își reafirmă hotărîrea lor neclintită de a-și desăvîrși pregătirea de luptă și de specialitate, de a străjui cu onoare cerul semin al patriei, de a fi întotdeauna la înălțimea nobilei misiuni încredințate.

ARIPI DE NADEJDE PE CERUL PATRIEI!

O SCRISOARE

Stimate tovarășe pilot de elicopter, lt.-colonel ION CONDOIU,

În numele Comitetului județean de partid, al Consiliului popular județean Mureș, al oamenilor muncii din județul nostru, vă mulțumesc din toată inima pentru soliditatea, curajul și bărbăția de care ați dat dovadă — în momentele de grea încercare, prilejuate de calamitatea naturală ce s-a abătut asupra județului nostru — în salvarea vieților omenești.

Ne vom aminti cu drag și recunoștință de contribuția adusă de dv. în aceste zile în care ați fost trup și suflet alături de noi gata de acțiune.

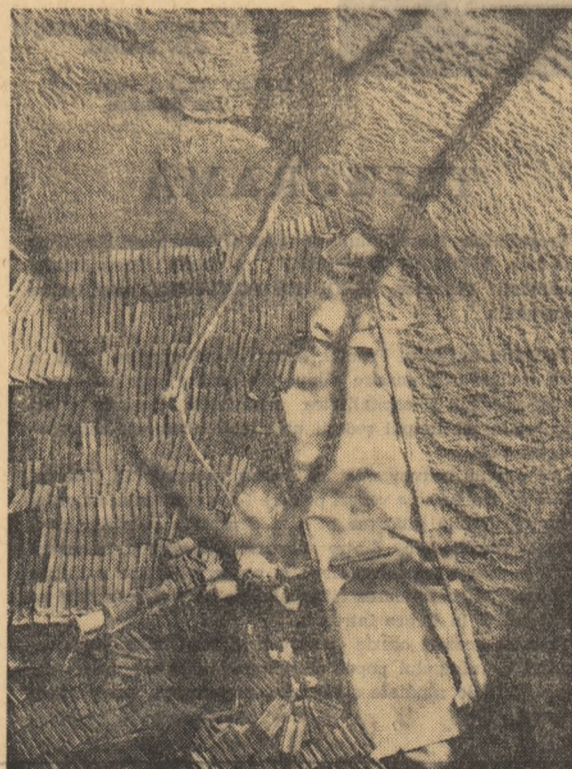
NICOLAE VERES

Prim-secretar al Comitetului județean Mureș al P.C.R., președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mureș

Ati văzut fotografiile făcute din elicopter, atunci, în zilele de grea încercare a naturii? Fie că era vorba de un copil care, suspendat între două clădiri deasupra valurilor, se uita înspăimîntat încă de clipele de urgență prin care a trecut la salvatorii săi, fie că în imagine apărea un om scos prin aoperul casei. La fiecare dintre aceste imagini zguduătoare se poate distinge în

MINA GENEROASĂ

partea de sus o mină care dirijează cablul la capătul cărămbii se află încă o viață omenească smulșă vîntului apelor. Este mina aspră, hătătorită a tehnicii de bord. Mina de elicopterist. Mina salvatoare trimisă acolo unde era imposibil să vină altceva sau altcineva. Este mina pe care au sărutat-o bătrîni, mina de care se agățau în disperare femei, mina care a luat în brațe trupuri frivale de copil, mina pe care au strîns-o cu putere luptătorii pe frontul zonelor calamitate. Mina întinsă la peste două mii de oameni salvaiți în aceste zile de grea încercare. Mina unor oameni zgîrciți la vorbă, dar plini de generozitate, bogăți în fapte eroice. Nu, nu ne cereți nume și toate faptele.

IN ACELE ZILE EROICE

Vin elicopteristii!

Vin elicopteristii! Cite sute, cite mii, de suflete, linite de crengă încercare a stîlilor natuiri orbe, nu au năstă această scurtă dar încurajătoare exclamare în zilele de luptă cu furia apelor. Iar ei, elicopteristii, biruinți obosala, conditiile grele de zbor și, uneori, chiar foamea, soseaua de îndată, oriunde erau solicitați. Acolo unde nimic și nimeni nu mai putea interveni. A-

tunci cînd orice legătură cu lumea exterioră era tăiată, elicopteristii interveneau prompt redînd oamenilor, miilor de oameni, care-și vedeau bunurile pierdute și viața în pericol, speranță, încredere. În acest sens sînt multe și edificatoare exemple. Cîtă căldură sufletească l-au cuprins pe locuitorii orașului Satu-Mare de pildă, greu încercați, cînd deasupra lor zburau în permanență elicopterele. Dintr-unul se aruncau pachete cu alimente; un altul evacua bătrîni, femeile și copiii din locurile izolate; al treilea distribuia bidoune de apă minerală; al patrulea făcea un scurt zbor de patrulare în vederea luării celor mai grabnice și judecînd măsuri core-spunzătoare evoluției nivelului apelor...

Cornelul de însemnări, banda de magnetofon, dar mai ales ochii au înregistrat zeci și zeci de fapte, de-a dreptul eroice, la Satu-Mare, Luduș, Lipova, Arad, Tîrgu Mureș... Să încercăm să le redăm în cifre.

AVIATORII MILITARI RAPORTEAZĂ

- Număr iesiri — elicopter — 140 — avion transport — 35
- Ore zbor — elicopter — 400 — avion transport — 100
- Vieți omenești salvate : peste 2000
- Transport copii din zonele sinistrate : 450
- Transport bolnavi din localitățile calamitate : 85.
- Transport alimente, medicamente, carburanți, materiale : peste 60 tone
- Județe în care au acționat aviatorii militari : 20.

AICI 33. 33. 33

Zbirniutul telefonului cu numărul 33 33 33 înseamnă, fără excepție, o alarmă, iar aparatele micului aerodrom sanitar, asistenta medicală Stela Ionescu trăia aceeași emoție a misiunii deși nu este o debutantă în ale zborului. Sîta, la fel de bine, ce preț ai răsunat comanda la comică de la ora 10,15.

Mircea Păun, pilotul — un vechi și experimentat pilot de Aviasan, cu mii de ore de zbor la activul său — știe cu exactitate ce are de făcut. Tot zborul de la decolare și pînă la înapoiere nu este decît o lungă cursă contra-cronometrului: mai înfrî parșurarea flacoanelor cu plasmă, singe sacx în punctul stabilit, fiindcă acolo un bolnăo în stare critică așteaptă și apoi re-înțarcerea rapidă, gata pentru a nouă decolare care, de cele mai multe ori, nu-i permite nici să coboare din carlingă.

Acolo, în urmă cu câteva zile, era așteptat de Ioan Neagoe, de 53 de ani, al cărui diagnostic îi reclama de urgență prezența: ulcer perforat, stare de șoc.

„Băiutul cuminte al motorului înghiea kilometri. Alături de pilot, asistenta medicală Stela Ionescu trăia aceeași emoție a misiunii deși nu este o debutantă în ale zborului. Sîta, la fel de bine, ce preț ai răsunat comanda la comică de la ora 10,15.

„Gata! Mica parașută albă cobora lin spre „halatele” care jageau la înălțime în timp ce Păun, apă-sînd valonierul de stînga, s-a mai rotit o dată. Cîteva balansări de aripi, în semn de salut, și micul avion a prins capul compas de București.

La Slobozia, repede, aterizezi! Ducii 30 de flacoane cu singe și 10 cu plasmă. Sînt pentru patru accidentați!

Noua dispoziție de zbor, primită la orele 11,45, cînd echipajul se-ntorsea de la Climpăuți, n-a dat timp pilotului nici să „mic” motorele. S-au schimbat, timp

de-o clipă, doar asistenții medicali. Zbură acum Victor Crăciunescu.

„Alți kilometri, același bîzîit, „rotund”. Unelea departe, în urmă, la punctul de debarcare din marginea Bucureștiului, telefonul celor „sase de trei” prindea din nou să zbirnie, să ordone. Alt echipaj format doar din doi oameni. Și apoi altul. Doi oameni, unul în haină. Je piete și altul în halatul alb, plecua în mistine urgentă.

Secvențele sînt aproape identice, pentru fiecare zbor. Reacțiile „echipajului” aproape aceleași, de fiecare dată. Un zbor după altul, pe un ecran de direcții, acolo unde viața cheamă, acolo unde viața cheamă.

Sint oamenii neobosiți ai telefonului cu numărul 33 33 33...

R. VIOREL

ACEȘTI OAMENI MINUNAȚI, ÎN MAȘINILE LOR ZBURĂTOARE...

„Numai în filmele lui Gopo elicopterul decolează de pe coajă casei și aterizează tot acolo”. M-am amuzat împreună cu piloții de elicoptere de această imagine „stilizată” dar a trebuit să recunosc că nu cunoaștem decît puține lucruri despre acești oameni. Spunem astăzi elicopter cu ușurință cu care altădată evocam romantic vehicul mișcat ici-colo de călufi nastimi și ne sosește pe rețină conturul de bandar pîn-tecos care spintecă zgomotos aerul.

Am văzut de aproape aparatele, a căror evoluție ni s-a fixat, de curînd, definitiv, în cîmpul emoției. Zi de antrenament, în combinazione de zbor, oamenii care se mișcă printre ele par niște siluete informe, fără vîrșă, fără chip.

„Aviația este prin excelență o profesie a tineretului. Media de vîrstă a piloților noștri nu trece de 30 de ani” — îmi comunică însoțitorul meu, tovarășul locotenent-colonel Mircea Chitic.

Un om meștereste ceva lîngă scară elicopterului. Privesc cu emoție macaroua aparatului. Pe ea se află înfășurat cablul, la capătul cărăua s-au legănat în drumul lor spre salvare sute

de oameni. Tehnicul de bord, maiorul militar Vasile Enache, a învîrțit manivela care lansa și acoacea apoi în corpul aparatului pe cai izolaii undeva între apele dumșanoase.

Tehnicul de bord, personaj mai puțin cunoscut decât pilotul, este aici, la elicopterist, un membru indispensabil al echipajului de zbor. Este „medical” motorelor, omul care cunoaște fiecare bătoia a mașinii, simte cu ușurință orice neregulă.

— De ce ai ales meseria asta, tovarășe maioru Cristea? — Din vocație. Nu sînt infumurat. Dar cred că este o muncă în care nu ai ce căuta diletanții. Mașina te simte și se răzbuță.

— N-ai fi preferat să pilotezi un avion, tovarășe locotenent Jeler?

Locotenentul a terminat abia de doi ani școala militară de aviație, care poartă numele temerarului cavalier român al văzduhului — Aurel Vlaicu.

— Nu, pentru că îmi place să văd îndeaproape lucrurile de undă zbor. Și apoi, aici la elicoptere, lucrurile depind în mare măsură de inițiativa pilotului.

Locotenentul Adrian Orza, secretarul unei organizații U.T.C. din unitate, sare foarte repede peste bilanțul celor trei ani de meserie. Abordează ultimele evenimente din epopea luptei cu apele numai ca să

reamintească numele unui căpitan de miliție care, în județul Vrancea, la Călienii Vechi a rețezat cu promptitudine niste copaci ajutîndu-i să aterizeze într-un loc unde un grup de oameni, amenințați de valuri, aveau nevoie de urgent ajutor.

— Ați mai îndeplinit vreodată astfel de misiuni dificile?

— Da. Anul trecut, la Tulcea, cînd apele au înconjurat complet stufările. Trebuiau scoși din urgiile apelor, oamenii, alimentele, bunurile lor materiale. Și n-a fost mai ușor...

„Ora 0,30. Un apel telefonic. Undeva, într-un sat, a femeie însărcinată se zbate între viață și moarte.

„Ora 1,10. Stadionul din

Urzișor luminat cu mijloace improvizate s-a transformat în pistă de aterizare.

„Ora 1,40. Pilotului care se află în sala de așteptare a spitalului i se comunică că femeia este în afara oricărui pericol. Peste cîteva minute se aude uruitul motorului. Aparatul decolează. Șeful echipajului comunică laconic, la aerodrom: „Misiunea a fost îndeplinită”.

Iar în grea. Zăpada a frînt sub greutatea cablurilor care aduc lumina în casele unor sate din nordul Moldovei. Peste puțin timp bandarul se invită peste asupra vîgăunilor. Unde să aterizeze? Omul a netezît adîncimile, le-a făcut să semene cu niște platouri veritabile. Și totuși, oaste puțin timp ferestrele au fost luminate. Defectiunea a fost reparată de elicopteristii.

Altădată, același aparat străbătea văzduhul spre locurile de munte. Cabina era populată cu pasageri mai puțin obișnuiți și din cale afară de pretentioși: puiet menit să înnulțască zestre piscicolă a acestor finuturi. Li privesc pe acești oameni minunați, care muncesc cu mîgăle și calm la mașinile lor zburătoare, de parcă pînă mai ieri, n-au făcut nimic neobișnuit.

„Ora 0,30. Un apel telefonic. Undeva, într-un sat, a femeie însărcinată se zbate între viață și moarte.

„Ora 1,10. Stadionul din

Pagină organizată de:

VIOREL RABA și VAL MIHAI

SOFIA SCORTĂRU

UN TÎNĂR PILOT SE AFIRMĂ

La linia de avioane acclintitatea se desfășoară după un program strict, bine stabilit: în timp ce un supersonic își ia zborul, altul se reîntoarce la celălalt capăt al liniei după ce tehnicienii i-au verificat capacitatea de luptă. Nici nu s-ar putea altfel aici, pe aerodrom, unde totul se măsura cu o precizie matematică în timp și spațiu. Iar piloții care stăpînesc grațioasele păsări argintii se topește abia în stratosferă — sînt, înainte de orice, oameni ai practicii.

În secundele cînd puierul motorului al supersonicului și-a desilanturii mile de cai putere, într-un zgomot care înlocuiește înțelegerea verbală dintre oameni cu cea prin semne, ara urmărit cu admirație pe unul dintre piloții unei astfel de aeronave de luptă. Aplicat asupra bordului l-am observat o vreme prin transparenta plexiglasului cabinei, mișcările ritmice ale buzelor. Dar, îndată, am fost nevoit să mă retrag din preajma avionului. Bine strîmăt, colionul de oțel și aluminiu s-a îndreptat spre stări cuminate și înversunat parcă. O oprire la linia dublă de var alb, un zgomot puternic, în cascade și „supersonic” s-a înșurubat în orizontul nesfîrșit fiindu-i necesare doar cîteva secunde ca să dispară din raza noastră vizuală. După disperția în văzduh a avionului, în înșurub, mi se parea aproape nefirească, m-am îndreptat spre „zbră”. Aici am aflat unele amănunte despre cel ce pilota, ca pe o jucărie, avionul ce decolase cu cîteva momente înainte. Venise în această unitate de aviație în urmă cu doi ani, după ce urmasa școala militară de ofițeri activi de aviație „Aurel Vlaicu”. Încă de la primele „leșuri” pe modernul avion și-a cucerit dreptul de a se număra printre cei „șur” pentru supersonic”. Acest încercări, locotenentul maior Valentin Tănase, i-a răspuns prin perseverență-i caracteristică. Modest, harnic, el a urcat vertiginos treptele grele ale măiestriei în arta pilotajului. În scurt timp, a izbutit să execute misiuni dintre cele mai complexe, precum și interceptări deasupra plgionului în orice fel de condiții meteorologice. „Am foarte mare încredere în posibilitățile lui — ne împărtășește opinia sa despre pilotul din înălțimi conducătorul de zbor locotenentul colonel D. Ilie, om cu aproape două decenii de manșă. Ceea ce îmi place la Tănase, ca de altfel și la ceilalți tineri piloți din escadrila ce o comandă, este dorința de auto-depășire, de afirmare ca luptători aerieni desăvîrșiți, năzuindu-i izvorît din dragostea ce o au față de țară, de arma aviației.

Locotenentul maior Tănase dorește să-și însușească la perfecție tainele meseriei așese, să ajungă pilot interceptor de înaltă clasă. Într-un cuvînt, să se înscrie cît mai repede în rândurile așilor unității.

Planuri tineretști, frumose, frefrești pentru vîrstă sa. Perseverența și voința tînărului pilot, sint cheazășia îndeplinirii acestor deziderate pe care noi, cei obișnuiți să mergem doar... pe jos, le primim cu aedisimulată admirație.

M. VALENTIN

AGENDA

NICOLAE CEAUȘESCU, Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit din partea Reginei ELISABETA A II-A, următoarea telegramă:

Am apreciat foarte mult mesajul amabil al Excelenței Voastre cu ocazia zilei mele de naștere și vă mulțumesc pentru bunele urări pe care, la rîndul meu, vi le transmit în mod cordial.

Molosec acest prilej pentru a exprima speranța mea sinceră că după înundațiile dezastruoase, munca de reconstrucție va fi încununată de succes și va înflori în mod rapid amărăciunea și greutățile cauzate poporului român.

NICOLAE CEAUȘESCU, Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit din partea președintelui Indiei, VENKATA VARAHAGIRI GIRI, următoarea telegramă:

Domnule Președinte, Survolind țara dvs. în drum spre patrie, venind din Polonia adresez Excelenței Voastre salutarile mele cordiale și urări de fericire personală, de progres și prosperitate poporului dvs.

Vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Gheorghe Rădulescu, a primit vineri la amiază de la președintele Băncii Agricole și Comerciale Bulgare, prof. univ. Totiu Totev, care l-a invitat la președintele Băncii Agricole și Comerciale Bulgare, prof. univ. Totiu Totev, care face o vizită de documentare în țara noastră.

Vineri după-amiază a părăsit Capitala președintele Băncii Agricole și Comerciale Bulgare, prof. univ. Totiu Totev, care l-a invitat la președintele Băncii Agricole și Comerciale Bulgare, prof. univ. Totiu Totev, care face o vizită de documentare în țara noastră.

Vineri după-amiază a părăsit Capitala președintele Băncii Agricole și Comerciale Bulgare, prof. univ. Totiu Totev, care l-a invitat la președintele Băncii Agricole și Comerciale Bulgare, prof. univ. Totiu Totev, care face o vizită de documentare în țara noastră.

Vineri s-a revenit în Capitală, venind de la Moscova, tovarășul Maxim Berghia-

(Urmare din pag. 1)

an în care economia noastră a înregistrat progrese semnificative, în care sub conducerea partidului, poporul nostru a înscris în cartea realizărilor sale înfăptuirii remarcabile. Analizând cele mai variate procese și fenomene ale dezvoltării economice și sociale, în valorificarea resurselor naturale ale țării, în dezvoltarea celorlalte ramuri ale economiei, în dezvoltarea dinamică, echilibrată, aflată în plin proces de modernizare, puternic stimulată de coordonatele progresului, aceste caracteristici găsimu-le în final o expresie vie în ritmurile înalte de sporire a produsului social și a veniturii naționale.

Pe fondul realizărilor deosebite obținute în anii construcției sociale, industria, verigă principală a producției materiale este ramura care a înregistrat cele mai înalte ritmuri de dezvoltare, devenind elementul hordor al creșterii și perfecționării forțelor de producție. Este convingător în această direcție ritmul mediu anual de creștere al producției industriale în România care în perioada 1951-1969 a fost de 13,0 la sută, superior ritmurilor realizate de țările socialiste (cu excepția Bulgariei), fiind în același timp de circa 2,5 ori mai mare decât ritmul mediu anual de creștere al producției industriale în țările capitaliste. Dacă în perioada 1951-1969 a fost de 13,0 la sută, în ipoteza în care producția industrială a României s-ar fi dezvoltat după anul 1950 în ritmul pe care l-a avut în perioada anterioară, nivelul de astăzi ar fi fost atins abia după anul 2000, ceea ce demonstrează cu prisosință caracterul profund științific al politicii economice a partidului nostru, prevederea pe deplin justificată, impusă de nevoile generale ale dezvoltării multilaterale ale societății, de menținerea a unei cote înalte a acumulării. Subliniindu-se ritmul înalt de dezvoltare a industriei țării noastre, într-un raport al diviziei de studii a Comisiei economice a ONU, pentru Europa, se arată: „România se situează în rîndul economiilor celor mai dinamice din Europa”, iar o revistă vest-germană scria că economia României pe care o aprecia drept un „miracol” este înaintată în Europa numai de ceea ce se petrece în R.F.A. Germaniei iar în lume numai cu dezvoltarea economică a Japoniei. Dinamismul economiei românești, însușirea economiei țării noastre pe coordonatele progresului este rezultatul activității creatoare, a eforturilor susținute, a țării și abnegațiilor de care a dat dovadă poporul nostru în fațura chipului nou al patriei, este rezultatul conducerii ferme, consecvent marxist-leniniste, profund științifice a întregii dezvoltări economice, de către partid.

Decanul criticilor de jazz, Leonard Feather, afirma nu de mult că „formația „Blood, Sweat and Tears” este probabil cea mai importantă formație de muzică „pop” a acestei decade”. Afirmarea criticului Feather este justificată, formația caracterizându-se prin execuții de înaltă înaltă artistică, prezentate în orchestrații îngrijite, într-o formă originală, foarte variată și cu sonorități bogate. Repertoriul formației conține piese de mare popularitate de rock, soul, jazz, country-western, folk, pop, rhythm and blues, pînă la jazz simfonice. Fiecare dintre cei nouă membri ai formației sînt muzicieni valoroși și instrumentiști desăvîșiți, avînd pregătire universitară la școlile superioare de muzică și practică îndelungată în renomita formații. Gruparea a fost înființată din inițiativa a cîțiva dintre membrii ei, printre care Bobby Colomby și Steve

Decanul criticilor de jazz, Leonard Feather, afirma nu de mult că „formația „Blood, Sweat and Tears” este probabil cea mai importantă formație de muzică „pop” a acestei decade”. Afirmarea criticului Feather este justificată, formația caracterizându-se prin execuții de înaltă înaltă artistică, prezentate în orchestrații îngrijite, într-o formă originală, foarte variată și cu sonorități bogate. Repertoriul formației conține piese de mare popularitate de rock, soul, jazz, country-western, folk, pop, rhythm and blues, pînă la jazz simfonice. Fiecare dintre cei nouă membri ai formației sînt muzicieni valoroși și instrumentiști desăvîșiți, avînd pregătire universitară la școlile superioare de muzică și practică îndelungată în renomita formații. Gruparea a fost înființată din inițiativa a cîțiva dintre membrii ei, printre care Bobby Colomby și Steve

PRIMIRE LA C.C. AL P.C.R.

Tovarășul Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., a primit vineri delegația de activiști ai P.S.U.G., condusă de Werner Eberlein, adjunct de șef de secție la C.C. al P.S.U.G., care, la invitația C.C. al P.C.R., face o vizită în

LA REȘEDINȚA AMBASADORULUI CECOSLOVACIEI

Solemnitatea înmînării unor decorații

La reședința ambasadorului Cehoslovaciei din București a avut loc vineri dimineața solemnitatea înmînării unor decorații conferite de președintele Republicii Socialiste Cehoslovacie, generalul de armată Ludvík Svoboda, unor generali și ofițeri superiori români, cu prilejul celei de-a 25-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei, pentru contribuția adusă la eliberarea acestei țări de sub jugul fascist. La solemnitate au participat tovarășii Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., general colonel Marin Nicolae, adjunct al ministrului forțelor armate, Constantin Gheorghe, secretar al Comitetului de Stat, Vasile Vlad, șef de secție, și general-locotenent Ion Dinică, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., Nicolae Eneșcu, adjunct al ministrului afacerilor externe, adjunct al ministrului forțelor armate, generali și ofițeri superiori, fosti combatanți din războiul antifascist. Erau prezenți atașai militari ai unor țări socialiste la București.

Consfătuire a miniștrilor afacerilor externe ai țărilor participante la Tratatul de la Varșovia

În zilele de 21 și 22 iunie a.c., va avea loc la Budapesta consfătuirea miniștrilor afacerilor externe ai țărilor participante la Tratatul de la Varșovia, în legătură cu examinarea problemelor actuale privind pregătirea conferinței pentru securitatea și cooperare în Europa.

Încheierea celui de-al doilea Festival al filmului balcanic

Vineri a luat sfîrșit cel de-al doilea Festival al filmului, organizat pe litoralul românesc al Mării Negre sub egida Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă și Comisia națională română pentru L.N.E.S.C.O., în colaborare cu instituții similare din Bulgaria, Grecia, Iugoslavia și Turcia. Timp de 6 zile, oamenii de cultură și artă, conducătorii de cinematografi, studii și cinematice, reprezentanți ai U.N.E.S.C.O., directori de festivaluri, realizatori și interpreți de film, reprezentanți ai presei de specialitate, invitați și alți spectatori, au urmărit cu viu interes, la Constanța și Mamaia, aproape 40 de filme de lung și scurt metraj prezentate de cinematograful celor cinci țări participante la această prestigioasă manifestare internațională, desfășurată sub deviza „Prin film, spre unanimitate, înțelegere și prietenie”. În ultima zi a Festivalului, cinematografia română a prezentat filmul artistic în premieră „Carnal și viscolit” în prezența regizorului său, Monica Mareș, și a interpretelor Violeta Andrei, Maria Rotaru și Mircea Albușescu. Al doilea Festival al filmului balcanic s-a încheiat cu o recepție oferită în onoarea participanților de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, în saloanele hotelului „Internațional” din Mamaia. (Agerpres)

CRONICA U.T.C.

Ieri, s-a întors din Sudan tovarășul Silviu Oană, activist al C.C. al U.T.C., care a participat la primul Festival al tineretului organizat în această țară. La sosire au fost de față activiștii ai C.C. al U.T.C.

În baza înțelegerii de colaborare pe anul 1970 dintre Uniunile Scriitorilor din Republica Socialistă România și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia, a sosit în țara noastră o delegație condusă de prozatorul Ciamil Siarc, președintele Uniunii Scriitorilor din Bosnia și Herțegovina. Din delegație fac parte poetul Jovan Sreзовski, directorul Festivalului de poezie de la Struga, și prozatoarea Gitica Jacopin. (Agerpres)

Așa după cum se știe celeștrea venitul național în țara noastră, de 5,6 ori în 1969 ne situează în rîndul celor mai dinamice economii din lume. Dacă luăm ca bază anul 1950, dublarea producției materiale în România s-a realizat într-o perioadă de circa 20 ani, în timp ce în Italia aceasta a avut loc într-o etapă de circa 14 ani, în Franța de circa 15-16 ani, în R.F.A. Germaniei de circa 12 ani. Traducerea în viață a programului stabilit de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român, înfăptuirea politicii partidului pentru dezvoltarea armonioasă și echilibrată a economiei naționale, va reprezenta în fapt un salt important pe calea accentuării dinamismului, a modernizării sale și intensificării celor mai avansate curenturi ale revoluției tehnico-științifice contemporane.

„Blood, Sweat and Tears” va concerta la București în zilele de 26 și 27 iunie, ora 20 la Patinoarul acoperit „23 August”, în ziua de 23 iunie la Constanța și în ziua de 29 iunie la Ploiești. Evoluția celor zece „cavaleri ai rock-ului” este așteptată cu mult interes de publicul românesc.

SPORT SPORT

„EL MUNDIAL '70”

ULTIMELE ZILE ALE „PRINTESEI DE AUR”

Prin telex de la trimisul nostru VASILE CĂBULEA

„Prințesa de aur” își trăiește ultimele zile de... independență. Duminică, pe Azteca, ea va trebui să opteze definitiv între Pele, împăratul „Amazoneilor” și Riva, „Regele Sardiniei”. Capricioasa „flică” a francezului Jules Rimet, plimbată prin atâtea decenii de pe un meridian pe altul, va trebui să-și aleasă, în sfîrșit, o dihină în sălășul de nobil material din muzeul trofeelor definitive. Rămînd de văzut dacă va fi preferată catifeaua albastru-azur, pregătită discret de Cetatea, eternă a Romei, sau verde-gălbenușul culcușului din puf de canar, meșterit fastuos în Brazilia, cetatea cea mai modernă...

Trebuie spus că aici, în Mexic, întreaga opinie publică sprijină „bandierita” „Impăratului” și asta, se-nțelege, nu numai din patriotism... sentimental, ci și, mai cu seamă, din ciudă pe Regele sard, conchistador nemilos care a îndepărtat Mexicul din competiție, spulberîndu-l pur și simplu. De altfel, la nici una din partide — nici chiar la cele susținute de englezi — nu s-au auzit atâtea huiduieli și fluterări cîte au răsunat la intrarea italienilor pe teren, pentru pașdă cu R.F.G., și chiar în timpul jocului... Dar, dacă investivele de la început din timpul desfășurării jocului au sunat a profanare. Pentru că întîlnirea dintre Facchetti și Müller, dintre Beckenbauer și Rivera, dintre Seeler și Albertosi a fost — așa cum ați putut vedea, alături de alte șase sute de milioane de telespectatori — o adevărată apoteoză fotbalistică, un moment supervalut al nobilului sport, o justificare

Stadionul „Azteca” din capitala Mexicului găzduiește astăzi penultimul meci al celui de al 9-lea campionat mondial de fotbal, partida pentru stabilirea locurilor 3-4 între echipele R.F.A. Germaniei și Uruguayului. După fantastică și epuizantă semifinală disputată miercuri contra Italiei, formația vest-germană nu va putea alina prima garnitură: Franz Beckenbauer, accidentat la un moment, este indisponibil pentru șase săptămîni. Pe de altă parte, antrenorul Helmut Schön intenționează să ofere cîtorva jucători de rezervă posibilitatea de a participa efectiv la acest campionat mondial și nu încapă înădîială că „rezervele” vor ține să dovedească în acest meci că selecționarea lor a fost justificată. Schön nu va re-

munța desigur la tandemul Seeler-Müller. Primul va disputa și 71-lea meci internațional (egalul recordului lui Paul Janes), iar Müller are toate motivele să joace pentru a-și păstra locul de fruntea în clasamentul golgeterilor (10 goluri marcate) și chiar să încerce să egaleze recordul absolut al francezului Just Fontaine (13 goluri în 1938). Cîștigînd acest meci, echipa R.F.A. Germaniei ar fi una din puținele echipe care a ocupat toate cele trei locuri ale podiumului (locul I în 1954, locul II în 1966 și eventual locul III acum). Echipa Uruguayului, poate mai mult decât cea vest-germană, năsture de asemenea ambiția de a termina pe locul trei. Campioană mondială în 1930 și 1950, Uruguayul nu s-a mai ca-

PRONOSTICUL ZIARULUI NOSTRU PENTRU CONCURSUL PRONOSPORT NR. 25 (Etapa din 21 iunie 1970)

Ceahlăul-Oțelul Galați	1
Sibiu-Bacău-Dunărea	1
Prog. Buc.-Metalul Tg. Polona-Portul	1
Metrom-Progressul Br.	1
Chimia Sv. Fieșcra	1
Pol. Galati-Metalul Buc.	1
Electroprom-Olimpia Or.	x
C.F.R. Arad-C.S.M. Sibiu	x
Pol. Tim-Mineral Anina	2
Metalul Tr. S.-Vagonul Metalurgic C.F.R. Tim.	2
Chimia Tim. V.-Mineral B.M.	1

valoare de 32.000.000 lei, să dea la fondul pieței mărfuri în plus în valoare de 275.000.000 lei, să realizeze beneficii însumînd 187.000.000 lei, iar cota economiilor suplimentare să se ridice la 148.000.000 lei.

— Cum vor contribui tinerii la realizarea lor? Drept răspuns, interloacu din duminicile trecute prin cîtevaazine. Am fost la „23 August”, la „Semnătorea”, la „Grieta roșie”, la „Danubiana”, la „Mașini electrice”, la „Timuri noi”. Pretutindeni tinerii muncitori ne-au întîmpinat în haine de lucru, în fața mașinilor, făcînd din zăua de odihnă și distracții o zi obișnuită de muncă. — În funcție de posibilitățile pe care le are, de angajamentele luate, colectivele fiecărei întreprinderi au hotărît ca pînă la sfîrșitul acestui an să lucreze cîte 1 sau 2 duminici pe lună iar acolo unde munca se desfășoară de obicei numai în două-ture să lucreze în trei sau în schimburi prelungite. — A început vacanța. Deja elevii sînt zilnic văzuți pe santierul muncii patriotice. Cum va fi organizată activitatea acestora și a studenților în cursul verii? Am fost din nou incitai pe teren. Sîntem la fabrica de cărămizi „7 Noiembrie”. Cîteva sute de tineri, însoțite de elevi și studenți, funcționari din instituții, s-au alăturat muncitorilor în pregătirea materiei prime, la linia de presaj, la stivuirea și încălcarea cărămizilor în coșoane. Angajamentul lor... sînt producători 50.000.000 de cărămizi pe care santierul de refacere din orașele și satele țării le așteaptă ca pe pîinea caldă. — Santierul muncii voluntar-patriotice vor fi deschise însă și în alte unități ale Capitalei sau județului Ilfov. La fabricile de conserve „Flora” și „Fidger” vor lucra 800 de elevi de la liceele „Eminescu” și „Lazăr” sprijii-

80000

(Urmare din pag. 1)

nind activitatea de conservare a fructelor și legumelor, iar pe santierul fabricii „Anticoroziv” și a turnătoriei de oțel a T.U.G., vor participa la lucrări necalificate. Avem deja deschise sau se vor deschide peste 50 asemenea santiere.

— Spre Bragadiru, Bucurme, Chirnogi, Mogoșoaia, spre alte unități agricole — C.A.P. și I.A.S. — pentru a ajuta la înțreținerea culturilor și la recoltarea. Graficele noastre, întocmite împreună cu conducerea școlilor, prevăd ca între 15-25 iunie să se deplaseze în agricultură 3.025 de elevi iar între 1-20 iulie 4.190 studenți. De pe băncile amfiteatrelor vor mai pleca o dată cu lucrarea vacanței pe santierul hidrocentralei de pe Lotru 100 de studenți de la Politehnica și Construcții și 150 de elevi. Ei vor lucra la cost cu vestigiile constructorilor de aici timp de 20 de zile. Alți 250 de colegi le vor da în aceeași perioadă replica pe Santierul drumului național București — Pitești. Valoarea muncii voluntare — patriotice a tinerilor bucureșteni se va cifra astfel în anul 1970 la 120.000.000 lei — lucrări nefinanțate și 5.400.000 lei — lucrări finanțate.

— Sîntem la jumătatea anului. Cu ce bilanț în acest domeniu, veți încheia semestrul întîi? — În numai cîcui luni am realizat 1.250.000 lei la lucrări finanțate și 32.432 lei la lucrări nefinanțate. Cifrele par mici în comparație cu cea ce ne-am propus. Dar lunile de vară, așa cum se poate vedea din graficul muncii patriotice, despre care am discutat, vor constitui perioada optimă a realizărilor noastre. Ele vor fi o contribuție modestă a tineretului din Capitală la amploarea activității a întregului popor, pentru refacerea și înflorirea patriei noastre.

